הוראות הישרדות מתלונות שווא של נשים באלמ"ב

תלונות שווא המוגשות על ידי נשים כנגד גברים הפכו למכת מדינה. מניתוח נתוני המשטרה נחקרות כ- 25,000 תלונות שווא בשנה. עלילות הזדון הן הכלי המרכזי של הנשים להכנעת הגברים במהלך גירושין או פירוד. התרבותן והצלחתן נזקפת לעובדה שרשויות המדינה משתפות פעולה עם **"תעשיית הגירושין"** שהקימה **שדולת הנשים**, ומחזקות את הנשים בעזרת מנגנוני החקירה של המדינה. הגברים נאלצים להתמודד עם מערכת דורסנית שמגרשת אותם מביתם, מרחיקה אותם מילדיהם, מנשלת אותם מרכושם, מונעת מהם פרנסה, ומרשיעה אותם בפלילים למרות שלא ביצעו את העבירות שטפלו עליהם. צעדים דרקוניים אלו מעולם לא הופעלו על בכירי הפושעים הפליליים!

עורכי דין אינם מצוידים בכלים הנדרשים להישרדות כאשר מופעלת נגדם עלילת זדון בתנאי החוק למניעת אלימות במשפחה. במשפט הפלילי הרגיל אדם זכאי כל עוד לא הוכחה אשמתו. אולם בבית דין למשפחה אפשר להרשיע גבר בעבירה שטרם ביצע! הגדרת העבירה היא כה רחבה עד כי <u>טענה</u> על השלכת גביע קוטג' על הרצפה נחשבת לאלימות. "מבצע עבירה" כזו יואשם בזריזות ויטופל לפני כל מטלה משטרתית אחרת. רק תובע בכיר יכול לבטל נגדו את התביעה, ורק בנסיבות מיוחדות. רף הענישה בעבירה כזו גבוה מאוד ממש כאילו הופעלה אלימות אמיתית נגד המתלוננת. המתלוננת אגב יכולה להיות אישה שהיו לה יחסים עם הנאשם לפני 20 שנה, כיוון שתחולת החוק רחבה באופן מיוחד. החשוד יגורש מביתו, נשקו ברישיון ייתפס בתפיסה מנהלתית, ויוצא נגדו צו הרחקה מילדיו, עוד בטרם הסבירה המתלוננת מה העבירה המיוחסת לחשוד.

התנאים להיחלצות מעלילת זדון קשים לעומת כל מקרה פלילי אחר. המיומנות המשפטית הנדרשת מהנחקר רבה יותר מזו שבה מצויד עו"ד פלילי מצוי. ובכל זאת הנני מגיש לכם כאן קורס התגוננות שבעזרתו יוכל כל גבר נקי כפיים לנצח את ארגוני הנשים, עורכות הדין, החוקרות, והשופטות העסוקות בהיתממות בצליבתו על בסיס שקרים בידיעה שהוא זכאי, או כאשר הן תמימות וחושבות שהוא אשם. להלן הנחת עבודה חשובה; אדם אשר לא ביצע עברה יכול לזכות את עצמו ע"י אילוץ מערכת המשטרה/תביעה/משפט לבדוק ראיות מזכות שאינה רוצה לראות ולזכותו מאשמה. העצות המוצעות כאן אינן יעילות דיין כדי לזכות פושעים וממילא לא נועדו לכך. לצערי פנו אלי גברים רבים בבקשה להסביר להם כיצד לצאת ממערבולת השקרים ששאבה אותם בניגוד לרצונם. כל עוד קיימת מערכת התנכלות נגד גברים, הצדק הבסיסי מחייב סיוע מיוחד.

אזהרה; כדי לצאת ידי חובה אני מצהיר כי אינני משפטן בהשכלתי. העצות שאני נותן הן פרי ניסיוני העשיר והמגוון ככתב פלילי בעבר וכקרבן לעלילות זדון בעת גירושי. העצות הניתנות כאן מבוססות על מחקרי האישי אודות הגברים המעטים אשר הצליחו להינצל שוב ושוב מפני עדויות שקר, ומציאת המאפיינים החוקיים שאפשרו להם להינצל מהרשעות שווא ועניש חמס.

ראוי כי כל נחקר/נאשם בפלילים כתוצאה מתלונת שווא של חברתו/אשתו/גרושתו/ידועתו בציבור יקבל יעוץ משפטי, ויהיה מיוצג על ידי עורך דין מומחה לעניין. לצערי לא נמצא בכל מדינת ישראל אפילו עורך דין אחד אשר יכול לסייע לקורבן עלילת שווא יותר מאשר הקורבן יכול לסייע לעצמו! יתר על כן; לא מצאתי עורך דין אחד הבקיא בכל התחומים הנדרשים כדי לייצג גבר בישראל בעת גירושין שבהם הופך הגבר למוקד חקירה ועניש של המשטרה ובתי המשפט, בלא כלים חוקיים הקיימים בכל תיק פלילי אחר. אני מציע לקורבנות לקרוא בעיון רב את העצות וללמוד מהן כיצד לחזור ולהיות אנשים בני חורין נקיים מחשדות ורגועים!

הסבר כללי על תופעת תלונות השווא .

עשרות שנים ארגוני הנשים מציפים את כלי התקשורת בסיפורים על נשים מוכות, ונרצחות. אכן בשנה האחרונה נרצחו בישראל 12 נשים! לעומת זאת התאבדו השנה כ- 60 גברים כתוצאה ממעשי הנשים בעת פירוד. הערכה זו (התאבדות הגברים) נשענת על שקלול נתונים שהתפרסמו כתוצאה מאי התייחסות הסוקרים לתחום סטטיסטי זה מאז שנת 2000. סיום קשר בין גבר לאישה באם היו נשואים/חברים/שותפים למיטה/ידועים בציבור, אמור להתבצע בנועם יחסי, לפעמים בעזרת בימ"ש למשפחה או בית-הדין הרבני. אולם מזה עשרות שנים נוהגים עו"ד לייעץ לנשים כי כדאי להן לביים ולתעד אירועים שיתפרשו כאילו הגבר שלהן אלים, מצר את צעדיהן, מתעלל בהן ,מנצל את בכירותו בכספים או בעבודה, וכדומה. ירחוני הנשים הנפוצים במדינה פרסמו כתבות בנוסח; **"כיצד תהפכי את בעלך להומלס בארבעה צעדים קטנים."** ידוע לכול כי כתוצאה מחקיקה מפלה חוקקו שפע של חוקים **"כאילו חוקיים"**, ונוסחו שפע תקנות **"נסתרות"** ליישומם בלשכות הרווחה, בהוצאה לפועל, ובבתי המשפט באופן בלתי חוקי בעליל!

למעשה אישה יכולה לנצל קשר שהיה לה עם גבר כדי לאמלל אותו ולסחוט ממנו ככל אשר יעלה על דעתה. נוצר מצב שבו משתלם לאישה לפרק את הקשר ולהתעשר על חשבון הגבר שלה. פעם היה הגבר שותף שווה זכויות בקשר יציב שהיה מוסד מוצלח לגידול ילדים. היום הפך הגבר לשותף המנוצל בקשר, ונסחט במהלכו ובסיומו. התוצאה; ריבוי גירושין בישראל. כשליש מהזוגות מתגרשים, ולפחות עוד שליש מהזוגות חיים בנישואין כפויים של סבל, כתוצאה מאי יכולת הגבר לעמוד בנטל הכלכלי, ובנזקים שתגרום לו האישה בגירושין. מספר הזוגות המתגרשים בישראל נמצא בעליה מתמדת! הרס מוסד הנישואין חרג מזמן מקבוצת המשפחות החילוניות/משכילות/עירוניות/עשירות וחדר מזמן לקבוצות יהודיות/מסורתיות/עניות/מעוטות השכלה/בפרוורים. שיעור הגירושין מיצג את תופעת הרס המשפחה באופן חלקי בלבד כיוון שמודדים באמצעותו רק גירושין.

- **מדי שנה נרשמות כ- 25,000 תלונות כזב . מרביתן נסגרות, וגורמות נזק בריאותי, חברתי, וכלכלי.**
- **בבתי הכלא נכלאו גברים רבים אשר לא עשו מאומה מהעוונות שטפלו עליהם נשים! "חוקים ותקנות בלתי חוקיים" גורמים לשיעור הרשעות גבוה במיוחד של גברים, בעבירות שלא ביצעו!**
- **מדי שנה מגורשים מביתם ללא ראיות יותר גברים מכמות האנשים שגורשו בגירוש גוש קטיף שהסעיר את המדינה.**
- **האם אתה אחד מהגברים שיתגברו על הסטטיסטיקה העגומה ? האם תצא לחופשי ותותיר את התביעה מאותגרת הרשעות, תהפוך חוקרים לנחקרים, ואת המעלילה לנתבעת?**
- **כדי לעשות זאת; תזדקק מעל הכול לסיוע מאלוהים! וגם להיות נקי כפיים, כישרוני, רהוט, ובעל עצבי ברזל.**

בין תופעות הלוואי של הרס המשפחה ניתן למנות :

- כלי התקשורת מתעלמים ממספר הזוגות שפרקו קשר שאינו נישואין. גם קשר כזה עשוי להביא את הגבר כנחקר למשטרת אלמ"ב, ולהוביל את הגבר לכלא. התמעטות הנישואין מחשש למלכודת נישואין היא תגובת נגד. תגובה המתבטאת ביצירת **"קשרים חלשים שאינם משמשים מוסד להולדת ילדים"** כגון; **"ידועים בציבור"**, או **"שותפים (לשכירת) לדירה"**. אלו קשרים שאינם רשומים במסמכים רשמיים. אין בהם שותפות בבתים, מכוניות, חשבונות בנק, ונכסים פיננסיים משותפים.
- מעמד מתרחב של נשים מתבגרות ומרירות אשר הגיעו לפרקן. חלקן מפתחות קריירה, ומתלוננות כי **"אין גברים ראויים המעוניינים להתחתן"**. הן נוטות לפעמים לאמץ פתרונות בלתי מספקים של ,גנבת זרע מגבר מזדמן למיטה, הריון מתורם בלתי ידוע, הקמת **"משפחות חד-הוריות"** ,ומשפחות הזויות שבהן יש שתי אימהות.
- גברים רבים אשר סולקו מבתיהם ונושלו מרכושם. אלו גברים שהפכו נטל על משפחתם והציבור כתוצאה מעלילות שרקמו נשותיהן. עבורם פרק ב' הוא חלום דמיוני שאינו בר מימוש. הם למעשה **"גברים עגונים"**. לפיכך הפכו למרירים, חולניים, ועשויים חלילה במקרי קצה להתאבד. (כאמור; "אין חתנים ראויים").
- **הורים מתבגרים אשר צריכים לתמוך בבנם** בשנות ה-40 או ה-50 לחייו, אשר נפל קורבן לעלילת שווא שרקמה האישה לשעבר. לעיתים קרובות ההורים של הגבר הופכים בעצמם מטרה להתעללות בת הזוג לשעבר של בנם. אז הם סובלים מאיומים, הטרדות, ניסיונות לעקל או לתבוע את רכושם כדי לממן מזונות נכדיהם. נוסף לכך נמנעות מהם פגישות עם נכדיהם.
- **מעמד הולך וגדל של אנשים חסרי בית** משני המינים. גברים שחלקם בבית וברכוש מומש לתשלום מזונות גבוהים ומנופחים, ולמימון **"תעשיית הגירושין"!** גירושין קשים עשויים לעלות כמחירה של דירה נאה. נשים שאינן נשואות לא יוכלו לממן רכישת בית, ולא יוכלו לגדל לבדן ילדים בהצלחה וברווחה.
- **ילדים שחוו את תוצאות עלילת הזדון שספג אביהם מאימם.** אלו מועמדים בוודאות גבוהה לחיי רווקות. מידת האמון שיתנו בבן/בת זוג בחייהם הבוגרים תהיה נמוכה, ונטייתם להינשא תהיה נמוכה ביותר. נזקי העלילה שחוו עם אביהם תורגש גם בדור הבא כאשר הם יעדיפו קשרים חלשים ובטוחים יחסית.
- **"הצלחת הפמיניסטיות"** גרמה להערכתי לאובדן של כחצי מיליון **ילדים שלא נהרו** בעשר שנים האחרונות לחיי העם היהודי המונה 13,000,000 נפש בישראל ובתפוצות. מהן כ-200,000 ילדים שלא באו לעולם בישראל לבדה.

הבעל התאבד ביריה מול עיני אשתו והשוטרים

22/12/06 ידיעות אחרונות

בעל שהיה מסוכסך עם אשתו ירה בראשו לעיניה ולעיני השוטרים שניסו להרגיע אותו ● לטענת השוטרים, לאחר שהתמוטט ביקשה האישה שיוציאו כסף מכיסו

מאת **אורון מאירי,**
כתב "ידיעות אחרונות"

"זה היה כמו סצינה מסרט אי־מה", סיפרו אתמול במשטרת נת־ניה על האירוע הקשה שבו גבר התאבד לעיני שוטרים ולעיני אש־תו, זמן קצר לאחר שהאישה דרשה ממנו לצאת מהבית.

האירוע החל סמוך לשעה 2:30 בלילה. הבעל, מומחה לכלי נשק ומנהל מטווח בעיר, נמצא בהליכי גירושין מאשתו. כשהוא הגיע הביתה התקשרה האישה למשטרת נתניה ודרשה מהשוטרים להגיע אליהם ולהרחיק את הבעל.

שוטר ותיק ושוטרת צעירה הגיעו למקום וני־סו לברר מה הסיבה לריב. התברר כי האישה לא טוענת שבעלה פגע בה: בסך הכל הוא מתעקש לא לעזוב את הבית.

השוטרים הסבירו לאישה כי לא יוכלו לעשות דבר, מכיוון שאין להם סמכות להרחיק את הבעל מביתו על סמך רצונה בלבד. הם עזבו את המ־קום, וכעבור כחצי שעה התקבלה שוב הודעה במשטרה על אירוע באו־תה דירה. שני השוטרים חזרו לדירה. הם גילו שם את הבעל חמוש באקדח. "אני אפגע בעצמי אם לא תרחיקו את אשתי מכאן", צעק לשוטרים.

השוטר והשוטרת ניסו להסביר לבעל כי לא כדאי לו לפגוע בעצמו. השוטר אף הוציא את אקדחו מהנר־תיק והניח את האקדח על השולחן. "אתה רואה, גם לי אין אקדח", אמר לבעל, "תניח את האקדח שלך". האי־שה עמדה בצד, ולטענת השוטרים אמרה: "אם אתה לא תפגע בעצמך, אני אפגע בך".

השוטר והשוטרת ניסו להסביר לבעל כי לא כדאי לו לפגוע בעצמו. השוטר אף הניח את אקדחו על השולחן

הבעל נבהל מהגעת השוטר הנוסף, לקח את האקדח וכיוון אותו שוב לראשו. דקה לאחר מכן ירה בעצמו

הדרמה היתה בשיאה. השוטר הס־ביר לבעל כי בכוונתו להוציא למקום את אחראי המשמרת במשטרה כדי שינסה להרגיע אותו. הבעל הסכים להניח את האקדח, והשוטרים ניסו להרגיע אותו תוך שהם מנסים לה־חיק אותו מנשקו.

למקום הגיע אחראי המשמרת. הבעל נבהל מהגעת השוטר הנוסף, לקח את האקדח וכיוון אותו שוב לראשו. דקה לאחר מכן הוא ירה בע־צמו, לעיני השוטרים ההמומים.

לטענת השוטרים, לאחר שהתמוטט הבעל פנתה אליהם האישה ובי־קשה כי יוציאו מכיסו 23 אלף שקלים.

האירוע השפיע קשה על השוט־רים, והשוטרת נזקקה לטיפול רפואי. "יש לנו מזל שהוא רק פגע בעצמו", אמרו אתמול מקור במשטרת נתניה. "אם הוא היה משתמש באקדח כדי לפגוע באנשים נוספים, זה יכול היה להסתיים בצורה איומה".

הנה שיחת טלפון אחת של האישה גרמה לבעלה להתאבד לעיני השוטרים, ולהותיר את כל רכושו, בעוד המשטרה סבורה ש"יש לנו מזל שהוא רק פגע בעצמו...אם הוא היה משתמש באקדח כדי לפגוע באנשים נוספים זה יכול היה להסתיים בצורה איומה." לפיכך ברור כי בעיני המשטרה מותו של גבר רק בגלל שאשתו ביקשה ממנו לצאת מביתו ולהשאיר לה את כספו הוא אירוע ממוזל שהסתיים היטב!!! שימו לבכם לעובדה שהתאבדותו של גבר זה אפילו לא תיסקר על ידי הסוקרים כהתאבדות על רקע פירוד/גירושין. למעשה זהו אירוע שהתרחש בתוך מסגרת נישואין כפויה שאליה אין כלל התייחסות ציבורית!

מה מרוויחות הנשים כתוצאה מעלילת שווא על הגבר שלהן:

1. הוצאת הגבר מהבית שהוא עצמו קנה ומחויב לשלם עליו משכנתא חודשית ללא בקרה משפטית.
2. ניתוקו של הגבר מקשר שוטף עם ילדיו, התעללות בגבר, והתעללות בילדיו ובהוריו המבוגרים.
3. שיבוש שגרת חיי הגבר שנדרש לספק לעצמו בית מגורים חליפי יש מאיין. זו משימה שמרבית הגברים אינם מסוגלים לה כלכלית. לכן הם מושלכים לרחוב או לחילופין נופלים כנטל על משפחתם ועל הציבור.
4. הפיכת הבעל לחשוד בפשע פלילי שהמשטרה מפליאה את ידה עליו בדיוק כאשר הוא זקוק לשלוות נפש ורוגע כדי להשתתף בהליך המשפטי של פירוד מהאישה שבחייו. חשוד בפלילים זקוק להגנה משפטית יקרה, שרובה אינה מועילה כלל, ואינה מונעת את הרשעתו בפלילים.
5. מי שבילה לילה במעצר יתקשה תקופה ארוכה מאוד להשתתף בפרזנטציה בפני לקוח חדש בחברה שבה הוא מועסק, או לתכנן גלגל שיניים במכונה שעל פיתוחה הוא מופקד! החשש מפני הדעות הקדומות והלשונות הרעות, במקום עבודתו של הגבר, שיספרו כיצד הגיעה ניידת משטרה לקחתו למעצר יכול בהחלט להכניע גברים רבים. ההלם והזעזוע שסופג אדם נורמטיבי בחדרי החקירות של המשטרה משבש את יכולתו לתפקד לתקופה ארוכה מאוד. ראו את כל חברי הכנסת, השרים ,והמנהלים הבכירים אשר מאבדים את עולמם כתוצאה מחקירת משטרה, גם כאשר זו מתנהלת בנועם יחסי בהשוואה ל**"חקירת בוזגלו"**, גם כאשר הם נהנים מייעוץ משפטי ותקשורתי יקר, גם כאשר הם קובעים מתי יחקרו, וכמה זמן יתארחו החוקרים בלשכתם המפוארת. כול זאת למרות שהם נהנים עדיין ממשכורת ותנאים מפנקים כאשר הציבור כבר משוכנע באשמתם . אדם סביר שאינו עוסק בפלילים; אינו מצויד כלל במשאבים כספיים, ידע משפטי, ניסיון בחקירות , ועוז נפשי כדי להתמודד עם עלילת כזב שעשויה להושיב אותו מאחורי סורג ובריח ולהחריב את חייו! עבורו העלילה מסוכנת הרבה יותר.
6. בעת חקירת הבדיות שהמציאה האישה (תהליך שלוקח למשטרה לפחות חודשים ארוכים), הגבר מוצג על ידי האישה כחשוד באיומים/אלימות/התעמרות/התעללות/וכדומה. תדמית כזו מאפשרת בקלות השגת צווי הרחקה זמניים או קבועים מבית המשפט ללא דיון ענייני באיכות הראיות ואמינותן! יתר על כן נוצרת לגיטימציה להענשתו בתשלום דמי מזונות, זמניים או קבועים, גבוהים במיוחד.
7. בתנאים חמורים כאלו ואף בגרועים מהם נאלצים מרבית הגברים שהעלילו עליהם עלילות שווא לנהל הליך משפטי שבו יתקבלו החלטות הנוגעות לעתיד הקשר עם ילדיהם, מקום מגוריהם, עתידם הכלכלי, עתידם המקצועי, וכדומה. אין פלא כי חיי מרביתם נחרבים כיוון שהם נכנעים לסחיטת האישה בכל התחומים ומסתפקים בהפסקת ההליכים הפליליים מצד האישה. למרות שהאישה חדלת ממחזור

עלילותיה אין בכך להבטיח כלל שהמשטרה והתביעה תניח להם! לרוב נשארים רישומים פליליים שיחבלו בחייהם בעתיד לבוא, וחלקם משלמים באבדן חירותם בלילות מעצר על פשעים שלא ביצעו!

8. יובהר כאן כי המשטרה **"בנויה"** רק לחקירת תלונות הנשים, ומתעלמת בשיטתיות מתלונות גברים על נשים, מתלונות בנות/בנים/אימא/החברה של הגבר על האישה! זהו כלי חד צדדי שהוענק על ידי מדינת ישראל לנשים באדיבות ארגוני הנשים לדורותיהן. אין ספק כי הוא נוגד את כל החוקים המקובלים ועקרונות הצדק הטבעי. אולם עד היום טרם נמצאו מתמודדים עם מצב משפטי בלתי נסבל זה.
9. גם כאשר מתברר כי אישה בדתה עלילת זדון על גבר המשטרה אינה תובעת אותה וממשיכה להתעלל בגבר בידיעה ברורה שהיא עושה את הדבר השגוי ביותר האפשרי, כדי לכסות את ישבנה.
10. ישנם גברים הנושאים נשק ברישיון, חלקם עקב סכנת חיים, חלקם לצורך עבודה או תפקיד כמאבטחים, קציני צבא, אנשי מילואים, שוטרים, וכדומה. מטבע הדברים עלילה שבמהלכה שוללים באופן מנהלי מהגבר את הרישיון לשאת נשק מחסלת מייד את הקרירה הצבאית/ ביטחונית/ משטרתית של הגבר בנוסף לשאר הנזקים הנגרמים לו. כאן מדובר ממש ב**"הפוך על הפוך". רגע אחד אתה אדם אמין נטול עבר פלילי, המפקד על חטיבת שריון, וכהרף עיין הנשק שלך חוזר לנשקיה, ואינך ראוי להיות שומר סף בכניסה לקניון!!!!**

תלונות כזב הן נפוצות מאוד ואתה בטח לא הקורבן הראשון השנה ובכלל

נושא אלימות במשפחה, להלן מסמך רשמי של משטרת ישראל האומר:

http://prdupl02.ynet.co.il/ForumFiles/4136068.ppt

בשנת 2002 נפתחו 20.153 (עשרים אלף מאה חמישים ושלוש) תלונות על אלימות במשפחה.
עקב כך בוצעו 4573 מעצרים.
מה שמשאיר לנו 15.580 (חמישה עשר אלף חמש מאות ושמונים) תלונות כזב.
בשורה התחתונה, באותה שנה הורשעו 1000 גברים בדין (ע"פ אורית אדטו)
שמשאיר לנו 3573 מעצרי שווא שפגעו בחירותם הבסיסית של הגברים.
על כל גבר שהורשע היו יותר מ-19 גברים שנחקרו לשווא וחלקם נעצרו לשווא! בין המורשעים יש כאלו שלא עברו עבירה. חוק אלמ"ב מאפשר הרשעה בעבירה שטרם בוצעה, ועניינה קשה בזוטות.

מכל 1000 נאשמים בישראל: 999 מורשעים!

סטטיסטיקה פלילית
CRIMINAL STATISTICS

11.3

הרשעות במשפטים פליליים על עבירות רציניות, לפי תכונות נבחרות

CRIMINAL CONVICTIONS FOR GRIEVOUS OFFENCES, BY SELECTED CHARACTERISTICS

	2005			2004	2000	1990	
	ערבים Arabs	יהודים ואחרים Jews and others: מזה: יהודים Thereof: Jews	יהודים ואחרים Jews and others: סך הכל Total	סך הכל Total			
TOTAL	**13,394**	**27,656**	**30,409**	**43,803**	**39,525**	**43,049**	**31,938**	**סך הכל**
Convictions per 100 prosecutions	99.9	99.9	99.9	99.9	99.8	97.4	95.4	הרשעות ל-100 האשמות
Convictions per 1,000 aged 15+ in the population	16.6	7.0	7.3	8.8	8.1	9.6	10.0	הרשעות ל-1,000 בני 15+ באוכלוסייה
COURTS								**בתי משפט**
Thereof:								מזה:
District	688	717	828	1,516	1,148	1,269	2,015	המחוזיים
Magistrates	11,517	20,360	22,371	33,888	31,616	35,387	25,115	השלום
Juvenile	522	2,413	2,743	3,265	3,426	3,410	2,996	השלום לנוער
Military	112	1,592	1,844	1,956	1,883	980	1,675	צבאיים
SEX								**מין**
Males	12,775	24,527	27,009	39,784	36,394	39,041	28,776	גברים
Females	619	3,129	3,400	4,019	3,131	4,008	3,162	נשים
AGE AND RECIDIVISM								**גיל ומועדות**
Adults - total	*12,872*	*25,243*	*27,666*	*40,538*	*36,099*	*39,639*	*28,942*	*מבוגרים - סך הכל*
Recidivists	8,564	15,876	17,066	25,630	23,329	25,579	20,526	מועדים
New	4,308	9,367	10,600	14,908	12,770	14,060	8,416	חדשים
Juveniles - total	*522*	*2,413*	*2,743*	*3,265*	*3,426*	*3,410*	*2,996*	*צעירים - סך הכל*
Recidivists	154	740	864	1,018	1,036	1,214	1,124	מועדים
New	368	1,673	1,879	2,247	2,390	2,196	1,872	חדשים
TYPE OF OFFENCE								**סוג עבירה**
Against the security of the state	237	115	127	364	330	236	568	כלפי ביטחון המדינה
Against public order	4,562	9,373	10,216	14,778	12,934	10,068	8,777	כלפי הסדר הציבורי
Against the person's life	100	75	91	191	160	190	271	כלפי חיי אדם
Bodily harm	1,924	4,673	5,362	7,286	7,736	9,426	5,040	כלפי גופו של אדם
Sexual offences	130	406	436	566	591	604	447	עבירות מין
Against morality	1,475	3,889	4,312	5,787	6,604	6,580	4,441	כלפי המוסר
Against property	2,145	4,626	5,272	7,417	7,570	8,458	8,532	כלפי הרכוש
Fraud	475	646	683	1,158	995	1,219	2,439	עבירות מירמה
Other	2,346	3,853	3,910	6,256	2,605	6,269	1,423	אחר
PENALTY								**עונש**
Imprisonment	2,900	6,300	7,277	10,177	9,181	7,695	6,475	מאסר
Imprisonment and fine	1,346	1,665	1,776	3,122	2,300	1,806	1,001	מאסר וקנס
Fine	5,676	9,310	9,838	15,514	11,707	15,164	14,703	קנס
Other	3,472	10,381	11,518	14,990	16,337	18,384	9,759	אחר

עקרונות עלילת שווא ומושגי ייסוד:

האפשרות שאדם יעיד עדות שקר כנגד אחר במטרה להזיק לו, ולהועיל לעצמו מוזכרת כבר בתנ"ך עוד בטרם ניתנו החוקים הרלוונטיים לכך. אי אפשר לספר על עם ישראל בלי לספר על יוסף בעל החלומות שנכלא בבור, נמכר לעבדות, בעוד אחיו מספרים ליעקב אביו; "טרוף טורף יוסף". אותו יוסף מתגלגל למצרים כעבד, ומעסיקתו אשת השר פוטיפר חשקה בו! בייאושה טפלה הגברת פוטיפר על יוסף עלילה בסיוע אחרים ושר, ויוסף הושלך שוב לבור האסורים! בבור עלה יוסף לגדולה כפותר החלומות שפתר לשר המשקים ולשר האופים בכלא. על פי המסורת פתרון העלילה מעניש את אחד השרים במוות על סיועו לאשת פוטיפר בטוויית העלילה כנגד יוסף. הצלחת יוסף בבור האסורים הפכה אותו לפותר החלומות של פרעה, ומנהלה בפועל של מצרים כולה! בהמשך הסיפור המקראי יוסף טווה בעצמו "עלילה מבוקרת" כנגד אחיו שמכרו אותו לעבדות בעלילה קודמת כדי להביא לחשיפת העלילה הראשונה לפיה נטרף על ידי חיה רעה. כך נאלצו האחים המעלילים לחשוף בפני האב יעקב את עלילתם ולהפגישו עם יוסף החי במצרים! אם העלילו עליכם עלילת זדון; אתם יכולים להיאבק בה באמונה מוצקה, לעלות לגדולה, ולהשתמש בה לטובה! כן, גם יוסף סבל מזה, אבל אתם כיוסף בדורנו.

בזמן החדש כבימי קדם. מדינת ישראל קמה הודות להתעוררות ציונית שגדול מארגניה הוא בנימין זאב הרצל. ראשית פעולתו של הרצל הייתה בעת שסיקר ככתב עיתון וינאי את עלילת דם מודרנית כנגד הקצין היהודי אלפרד דרייפוס בפאריז. כפי שאמרתי; כאשר מעלילים עליכם עלילה אתם עשויים להגיע לכלא. אבל מכאן אתם רק יכולים לעלות. ראו את קורות חייו המדהימים של רב-סרן אלפרד דרייפוס הניצוץ שהדליק את היהודים בעת החדשה. **אלוהים אוהב אתכם, לכן אתם וקרוביכם עומדים במבחן שהוא מהקשים ביותר שאדם יכול לעמוד בו.**

בעשרת הדיברות שהן הבסיס לכל החוקים בעולם התרבותי נאסר על היהודים להעיד עדות שקר.

לֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר. **"שמות" פרק כ**

אל תפחדו לצטט מהתנ"ך בפני כל שופט, שופטת, ושוטר. ממילא אינכם משפטנים ואינכם אמורים להכיר את החוק הרלוונטי המקביל לחוק התנכי. אבל כולם יודעים כי אסור לגנוב, אסור לרצוח, וגם אסור להעיד נגדכם עדות שקר! כל עולם המשפט מניו-זילנד עד לוס-אנג'לס מבוסס על עשרת הדיברות!

הטיפול המשפטי בעדויות על פי ספר "דברים" פרשת "שופטים".

יח שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים, תִּתֶּן-לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ, לִשְׁבָטֶיךָ; וְשָׁפְטוּ אֶת-הָעָם, מִשְׁפַּט-צֶדֶק. יט לֹא-תַטֶּה מִשְׁפָּט, לֹא תַכִּיר פָּנִים; וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד--כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים, וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם. כ צֶדֶק צֶדֶק, תִּרְדֹּף--לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ. {ס}

דברים ט"ז יח-כ.

טו לֹא-יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ, לְכָל-עָוֹן וּלְכָל-חַטָּאת, בְּכָל-חֵטְא, אֲשֶׁר יֶחֱטָא: עַל-פִּי שְׁנֵי עֵדִים, אוֹ עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים--יָקוּם דָּבָר. **טז** כִּי-יָקוּם עֵד-חָמָס, בְּאִישׁ, לַעֲנוֹת בּוֹ, סָרָה. **יז** וְעָמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב, לִפְנֵי יְהוָה, לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים, אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם. **יח** וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים, הֵיטֵב; וְהִנֵּה עֵד-שֶׁקֶר הָעֵד, שֶׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו. **יט** וַעֲשִׂיתֶם לוֹ, כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו; וּבִעַרְתָּ הָרָע, מִקִּרְבֶּךָ. **כ** וְהַנִּשְׁאָרִים, יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ; וְלֹא-יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד, כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה--בְּקִרְבֶּךָ. **כא** וְלֹא תָחוֹס, עֵינֶךָ: נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ, עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן, יָד בְּיָד, רֶגֶל בְּרָגֶל. {ס}

דברים י"ט ,טו-כא.

התנ"ך היה נחרץ וברור, וזו משמעות הדברים בעברית פשוטה היום:

- אסור להעיד עדות שקר.
- כאשר נמסרת עדות היא צריכה להיבדק ולהישקל על ידי שוטרים, ולהגיע לידי השופטים. אין להעדיף עדות אדם אחד על פני עדות אדם אחר, זה מעשה של הטיית משפט והכרת פנים.
- אסור לקחת שוחד כיוון שהשוחד מעוור אנשים חכמים, ומסלף דברי צדיקים.
- צריך לרדוף צדק כדי לחיות וליהנות מכל הטוב שיש בעולמנו.למרות כל האמור על חובת רדיפת הצדק היה ברור כי יקומו "עדי חמס" שיגרמו לאחרים נזק על ידי רתימת המשטרה ככלי לצידם. עדי שקר אלו יבדו מליבם שקרים כדי להפעיל את השוטרים והשופטים ו"לענות" בני אדם אחרים. לכן נקבעו חוקים כדי למנוע מ"עדי חמס" "לענות" אנשים בעדויות שקר. להלן הכללים ששמירה עליהם תמנע "עדות חמס" ו"עינוי" דין;
- כדי להרשיע אדם במעשה כלשהו צריך להתבסס לפחות על שני עדים לפחות!
- במקרה של עדות כנגד אדם המכחיש את הפשע המיוחס לו יש להפעיל את מערכת השיפוט המשוכללת ביותר שתהיה קיימת באותו הדור. המאשים והנאשם יעמדו לפני רשויות השיפוט וישמיעו את דבריהם. השופטים ידרשו לקבל הסבר מפורט על גרסאות הצדדים ויחקרו אותן היטב לעומקן. יעמתו ויאמתו אותן עם העדויות האחרות.
- כאשר מתברר כי עד שקר זמם לענות אדם אחר. עד החמס ייענש בדיוק באותו העונש אשר זמם לענוש בו את הנאשם, ללא רחמים. יש לבער את נגע עדות השקר, כדי להרתיע אחרים מעשיית שימוש בעדות שקר. התנ"ך מדגיש את חומרת הענישה שוב ושוב. כידוע התנ"ך משתמש תמיד בשפה הקצרה ביותר האפשרית, חוסך במילים, ומקצץ לפעמים אותיות. לפיכך כאשר הוא חוזר על דבר יותר מפעם אחת ברור כי השפה המקראית מדגישה את חשיבותו מאוד.

להלן הפרק הרלוונטי בחוק העונשין תשל"ז 1977 המגדיר עדויות שקר:

פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט

סימן א': שיבוש עשיית משפט

הגדרות [א/116]

236. בסימן זה, "עדות" - אמרות בעל פה או בכתב שנאמרו לשם ראיה, למעט אמרות שלא בשבועה מפי נאשם בהליך פלילי, ולרבות חוות דעת שניתנו לשם ראיה ותרגומים מפי מתרגם בהליך שיפוטי.

עדות שקר [א/117, 118] [תשל"ג]

237. (א) המעיד בהליך שיפוטי, ביודעין, עדות כוזבת בדבר מהותי לגבי שאלה הנדונה באותו הליך, הרי זו עדות שקר, ודינו - מאסר שבע שנים; עשה כן בעד טובת הנאה, דינו - מאסר תשע שנים.

(ב) לענין עדות שקר אין נפקא מינה —

(1) אם ניתנה העדות בשבועה או בלא שבועה או בעיצום אחר שהותר על פי דין;

(2) באיזו צורה או טקס השתמשו להשבעת המעיד או לחיובו באמירת האמת, ובלבד שהיו בהסכמתו של המעיד;

[תשכ"ט]

(3) אם בית המשפט, בית הדין או הרשות השיפוטית או ועדת החקירה היו מורכבים כראוי או יושבים במקום הראוי, ובלבד שפעלו, כל אחד בתפקידו, בהליך שבו ניתנה העדות;

(4) אם המעיד הוא עד כשר ואם העדות היא קבילה בהליך השיפוטי.

בידוי ראיות [א/119]

[תשכ"ט]

238. הבודה ראיה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש ביודעין בראיה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות רשות שיפוטית או ועדת חקירה בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים.

מסמך זה מעודכן בעזרתכם. עודכן לאחרונה בתאריך 13/06/2011. Zakay.yaron@gmail.com

שבועת שקר [א/120]

239. מי שביודעין מוסר תצהיר שקר, בין בשבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שהוסמך לקבל את התצהיר, דינו - מאסר שלוש שנים.

עדויות סותרות

[א/120א] [תשכ"ה, תשכ"ט, תשל"ב]

(תיקון מס' 12)

תש"ם-1980

240. (א) המוסר הודעות או עדויות, בענין אחד בפני רשויות שונות, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) "רשות", לענין סעיף זה - בית משפט הדן בפלילים, בית דין משמעתי, שוטר או רשות אחרת שערכו על פי דין חקירה קודם לאישום בבית המשפט או בבית הדין המשמעתי, ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט–1968, או מי שנתמנה לפי סעיף 13 לחוק האמור.

(ג) פרוטוקול של המשפט והודעה או עדות שנרשמו כדין בחקירה כאמור, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

סירוב להעיד

[א/120ב] [תשכ"ח]

241. (א) מי שחייב להעיד או למסור ראיה אחרת בהליך שיפוטי והוא מסרב לעשות כן, דינו - מאסר שנתיים.

(ב) הטלת מאסר לפי סעיף 5 לפקודת בזיון בית המשפט על אדם שסירב כאמור, אין בה כדי למנוע שפיטתו לפי סעיף קטן (א), אולם מי שנדון למאסר לפי סעיף קטן (א), תנוכה מענשו התקופה שבה היה אסור לפי סעיף 5 האמור.

השמדת ראיה

[א/122]

242. היודע כי ספר, תעודה או דבר פלוני דרושים, או עשויים להיות דרושים, לראיה בהליך שיפוטי, והוא, במזיד, משמידם או עושה אותם בלתי ניתנים לקריאה, לפענוח או לזיהוי, והכל בכוונה למנוע את השימוש בהם לראיה, דינו - מאסר חמש שנים.

ידיעות כוזבות

[א/123] [תשל"ג]

243. המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע - מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו.

שיבוש מהלכי משפט

[א/124] [תשל"ג]

244. העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

הנחיה 2.5 מבטלת את כל סעיפי החוק הללו להזמת תלונות שווא של נשים נגד גברים באלמ"ב

בחקירת תלונה רגילה במשטרה ניתן לזמן את החשוד לחקירה ולעמת אותו עם המידע ואשר לפיו הוא נחשד בביצוע עבירות. למרות אי הנעימות, החשוד יכול למסור גרסה המזכה אותו באופן מוחלט. מכאן גם פתוחה בפני החשוד הדרך לסגירת התיק. במקרים של זדון יכול הנפגע להחזיר את המתלונן בתלונת שווא לביהמ"ש כנתבע על הגשת תלונת שווא. אולם הגנה זו כמעט ואינה קימת מעשית במקרה של תלונת שווא של אישה כנגד בעלה/מאהבה/הגרוש שלה וכדומה!

- במקרה כזה החשוד מחליק במדרון חלקלק כאשר הוא יכול בקלות להיות מורשע גם בלי שביצע את העבירה, כיוון שאין צורך בסיוע לעדות המתלוננת להרשעה. למעשה החשוד עשוי להיות מורשע גם בעבירה שטרם ביצע!
- אם לא די בכך, מדיניות התביעה היא הגשת כתב אישום שהסיכוי לבטלו בשימוע נמוך במיוחד, כיוון שרק תובע בכיר מוסמך לחזור בו מכתב האישום ורק בהתקיים נסיבות מיוחדות הזועקות לשמיים.
- יתר על כן מדיניות הענישה בעבירות אלמ"ב היא חמורה במיוחד מעל לרף הענישה בעבירות זהות הנעשות שלא על רקע אלמ"ב !!!!

הנחיה 2.5 מונעת הפללת נשים מעלילות!!!

בשנת 1993 הוציא פרקליט המדינה את הנחיה 2.5 כדי לקבוע את **"מדיניות התביעה בהעמדה לדין של עד תביעה ו/או מתלונן שחזר בו במשפט מעדותו במשטרה".** הכוונה המקורית הייתה למנוע הפעלת לחץ על קטינים שהגישו תלונה נגד קרוב משפחה בנושאי אלימות ועבירות מין. אלא שהחל משנת 1996 כיהנה הגברת עדנה ארבל כפרקליטת המדינה. כיאה לתפיסת עולמה הכניסה שינויים מהותיים בהנחיה 2.5 אשר לאחר מכן נתנה הגנה מוחלטת למתלוננות זדון בשל השוואת מעמדן לקטין נפגע עבירת מין. על פי ההנחיה בגרסת ארבל;

1. לא תענשנה מגישות תלונת שווא בגלל הענות המשטרה להוראות ההנחיה 2.5 ,ולא כמתחייב מחוק העונשין תשל"ז 1977.

2. במקרה של תלונת שווא המשטרה מגרשת אוטומטית את הגבר מהבית המשותף. למעשה כך נקבע בפועל פסק הדין במשפט כיוון שתלונת זדון ממוחזרת בביהמ"ש ומביאה מידית לגירוש ממושך בעזרת צו הרחקה. יתר על כן ננקטים נגד הגבר סדרה של החלטות מנהליות פוגעניות במיוחד.

מאותו הרגע הפכה ההנחיה לכלי התעללות של נשים בגברים. עו"ד חסרי מצפון בתחום המעמד אישי מדרבנים את הנשים בלבד(!) להגיש תלונות זדון דמיוניות מתוך ידיעה ברורה כי הפשע הזה משתלם לפושעת. אין שום סיכוי כי היא תיענש על כך כחוק! במקביל המשטרה מתעלמת לחלוטין מתלונות גברים, מסרבת לקבלן, או לפעמים הופכת את המתלונן לחשוד בניגוד לראיות הברורות במקרה. **כך הפכה הוראה 2.5 של הפרקליטות את המשטרה למשטרה נוגשת כנגד אלפי גברים רבים מדי שנה מאז שנת 1996 !**

הנה חוות דעתה של עו"ד יפית אוליאל בתוכנית הבוקר המקצועני ששודרה בערוץ 10 בשנת 2009 . ניתן למצוא אותה באינטרנט

http://www.youtube.com/watch?v=u8Ug7nCxAWY

המשטרה יודעת את האמת על תלונות הזדון

המשטרה מקפידה להסתיר היטב את ההוראה המעשית שעל פיה היא פועלת ומספרה **30.300.226**. במאמר שפרסם נצ"מ (בדימ.) ד"ר פיני יחזקאלי בירחון 187 של "מראות המשטרה" כתב הקצין על מתלוננות הזדון כי **"קבוצת אוכלוסיה זו היא הבעייתית ביותר, כיוון שמחד גיסא, הנזק שהיא גורמת לתהליך הטיפול הוא כבד, ומאידך-גיסא, גורמים שונים במערכת אכיפת החוק כמעט שאינם מעלים את הנושא, בשל החשש מתגובתם של ארגוני נשים וארגוני עבודה סוציאלית. מדובר באוכלוסיה "טפילה" המנסה לעשות שימוש לצרכיה במנגנון אכיפת החוק, להשגת עמדת יתרון על הצד השני, במאבקי גירושין ומאבקים על רכוש וגם על רקע מניעים רגשיים כמו נקמה. כיום רובן המכריע של התלונות במשטרה על אלימות במשפחה מביאות למעצר החשוד. זה קורה גם כאשר התשתית הראייתית חלשה, כאשר אין סימני פגיעה וכאשר החומר היחיד הנמצא הוא גרסאות סותרות של המעורבים (הסיכויים גבוהים במיוחד בשעות אחר הצהרים, הערב והלילה, כאשר הקצינים התורנים**

בתחנות, בדרך-כלל, אינם מקצועיים, ויודעים כי עדיף מבחינתם שישגו בביצוע מעצר שווא על פני שחרור בעייתי, שיכול גם לפגוע בקורבן וגם בהם ובקריירה שלהם). מעצר שווא בתחנת המשטרה יכול להגיע להארכת מעצר בבית המשפט ואף להגשת כתב אישום, למרות שאין בתיק מאומה, וסופו להסתיים בזיכוי החשוד. על כן, רבים היום המקרים, שבהן מקבלות נשים, הנמצאות במאבקי גירושין "עצות חבריות", ולצערנו מה שחמור מכך, אף הנחיות מעורכי-דינן להגיש תלונות שווא."

בספרה של מיכל טמיר **אכיפה סלקטיבית** היא מגדירה **"אכיפה סלקטיבית עניינה מצב שבו למרות השוויון הלכאורי של חוקים או תקנות ניטרליות, אכיפת החיקוק היא מפלה באופן שרק כמה קבוצות של מפירי חוק מועמדים לדין, או בכך שיש מדיניות שונה המותנית בשיוך או בזהות המפר".** בהקדמה לספר כתב השופט יצחק זמיר כי אכיפה בררנית פוגעת בעקרון השוויון, בהתאם לנפסק בבג"ץ זקין (6396/96) .

שימו לב לניסוח הפתלתל של השופט העליון יצחק זמיר. בהיותו יועץ משפטי לממשלה החלטתו הראשונה הייתה להרוס את "בית גרייבר" אשר נבנה ללא היתר חוקי. מאז נבנו בישראל על ידי ערבים מאות אלפי בתים ללא חוק או תוכנית בניין מחוזית מאושרת. אין איש בפוליטיקה אשר יעז לאמור כי לדעתו יש להרוס את הבתים הללו בכוח צווים משפטיים כיוון שהם נבנו על ידי ערבים המתנגדים באלימות מאורגנת לכל ניסיון לאכוף חוק. למעשה יש מחלקה שלמה בפרקליטות שעוסקת בהליכי פינוי והריסת בתי מתנחלים. הריסה שמבוצעת גם אם הם לפעמים מציגים שטר מכר על המגרש, תוכנית בניה מאושרת, וצילומי וידאו המתעדים את קניית השטח מהערבי שסופר את הכסף מול המצלמה. **זוהי אכיפה בררנית** אשר היא פשוט מדיניות מכוונת על ידי המשטרה, התביעה, או בתי המשפט שלא נבחרו לשם כך, והם מבצעים מדיניות שלא חוקקה מעולם בכנסת שהיא הריבון האמיתי בארץ. באופן דומה מסולקים גברים יהודיים מביתם, כאשר בפועל מוסלמים הם שרוצחים את נשותיהם "על רקע כבוד המשפחה" ואת נשותינו על רקע טרור.

מסמך זה מעודכן בעזרתכם. עודכן לאחרונה בתאריך 13/06/2011. Zakay.yaron@gmail.com

עו"ד עמית גורביץ'

אכיפה סלקטיבית / מיכל טמיר

בין התפישה המסורתית של פרופ' קלינ־גהופר, לפיה המחוקק צריך לקבוע בחקיקה את כלל הנסיבות לפעילות המנהל, כמו בדין הפלי־לי הפורמלי בגרמניה; ובין התפישה של פרופ' רות גביזון, לפיה המחוקק צריך להותיר למנהל שיקול דעת, על מנת לא להביא באופן עיוור לתוצאות קשות ולא מעשיות, מעדיפה הכותבת, ד"ר מיכל טמיר, את הגישה המהותית המותירה לרשויות המנהל שיקול דעת. גישה זו אף מסת־דרת עם אילוצי המשאבים והתיאוריה הכלכלית של המשפט. מקבלת גישה זו נובע הקושי שבא־כיפה אקראית, מדגמית או סלקטיבית (במובחן מאכיפה פסיבית), והמחברת סבורה שיש לתת לבתי המשפט כלים לביקורת שיפוטית אף על אכיפה בררנית, במנותק מדיני ההגנה מן הצדק.

ד"ר טמיר סבורה כי ראוי שאכיפה סלקטיבית תהיה עילה משפטית נפרדת, תוך דחיית דרישת "המניע להפלות", ותוך הכרה בסלקטיביות כפ־סולה כשביסודה פגמים שנפלו בשיקול הדעת המנהלי. בכך היא מתנגדת לעמדתו של השו־פט מישאל חשין בפרשת תורג'מן, שהיה סבור שאכיפה סלקטיבית הופכת להיות חלק מהדין, וסבורה, כשופט יצחק זמיר, שאף כתב את דברי ההקדמה לספר, כי אכיפה בררנית פוגעת בעקרון השוויון, בהתאם לנפסק בבג"צ זקין (6396/96). "שיקול דעת מסוים הוא אפשרי ורצוי, עם זאת אין להתעלם מהסכנות הטמונות בו", וזאת אף בנוגע להפעלה סלקטיבית של הדין הפלילי על ידי המשטרה והפרקליטות.

לדוגמה, משפט השר חיים רמון, אשר המח־ברת לא מגלה עמדתה אודותיו. האם ההחלטה להעמידו לדין, על אף שמדובר במעשה שכיח, הינה אכיפה סלקטיבית מותרת או לא? "אכי־פה סלקטיבית עניינה מצב שבו למרות השוויון הלכאורי של חוקים או תקנות נייטרליות, אכיפת החיקוק היא מפלה באופן שרק כמה קבוצות של מפרי חוק מועמדים לדין, או בכך שיש מדיניות שונה של אכיפה המותנית בשיוך או בזהות המפר". הקושי הינו במציאת האיזון בין חובת היעילות לחובת ההגינות. זאת נעשית באמצעות מושגי השסתום של שיקולים זרים, שרירותיות, חוסר סבירות, חוסר מידתיות ואפליה.

למרות היקפה הרחב של התופעה החברתית של אכיפה סלקטיבית, עילת ביקורת שיפוטית עליה קיימת רק בארצות הברית, מכוח פרשת המכבסות הסיניות (בשנת 1886) ותיקון 14 לחוקה האמריקאית הקובע את זכותו של אדם להגנה שווה. המחברת סבורה כי בישראל יכול חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו להעניק הגנה דומה לנאשמים או לקורבנות לכאורה של אכיפה סלקטיבית. המחברת אף סבורה כי יש להחיל את העילה באופן מוגבר יותר מאשר בארצות הברית, אף ביחס לאכיפה סלקטיבית שמקורה בשרירותיות גרידא, ולא, כמו באר־צות הברית, רק במקרים שבהם נדרשת הוכחה של רדיפה מכוונת על בסיס מין, גזע, לאום או מיון אסור אחר. ד"ר טמיר מבקשת להחיל מבחן אובייקטיבי ולא סובייקטיבי לבחינת אכיפה סל־קטיבית. ככלי עבודה בנושא, היא מציעה למשל להבחין בין אכיפה יזומה לאכיפה פסיבית (האם על בסיס יוזמת שלטונות האכיפה, או על בסיס תלונת אזרח?); כמו כן היא מאבחנת בין "שרי־רות" ובין "רשלנות".

הפסיקה בישראל בנושא זה לוקה בחוסר עקביות. המחברת סבורה שיש להחיל ביקורת שיפוטית על רשויות האכיפה, וליצור מענה משפטי, בין היתר, לעניין נפקות ההפרה. בע־ניין הסעד יש להחיל את דוקטורינת הבטלות היחסית. בנושא קשיי ההוכחה, הינה סבורה שיש להעביר את נטל ההוכחה לרשות המנהל, לאפשר זכות עיון וזכות גישה למידע רחבה יותר לתובע. בפרק השמיני מביאה המחברת המלצות שמטרתן להביא לצמצום התופעה של אכי־פה סלקטיבית, ובהן תיאוריה להבניית שיקול הדעת; התוויית מדיניות ברורה, מוגדרת וידועה; עמידה על דרישות פרוצדורליות - כגון הנמקה, שימוע, שמירת רשומות. כן היא מציעה להימנע מאכיפה בלתי פורמלית ולבחון את כלל רשויות אכיפת החוק כמקשה אחת. הדין הרצוי בנושא זה, לפי טמיר, הינו ביסוס עילת האכיפה הסלק־טיבית בלא צורך בהוכחת מניע פסול, תוך דגש לתוצאה ולא לכוונה, ובאימוץ גישה של שוויון מהותי, על פני שוויון פורמלי, במסגרת בחינת העילה.

עם זאת, תמוהה לדעתי עמדת המחברת לפיה "רשויות האכיפה רשאיות לשקול אך ורק שי־קולי מדיניות הנאמנים למטרות החוק אותו הן מבארות. כמובן שרשויות האכיפה רשאיות ואף חייבות לשקול תמיד שיקולים כלליים כמו כיבוד זכויות האדם, אך שיקולים כלליים אלו אין בהם כדי לאפשר יצירת סיווגים שאינם תואמים את מטרות החוק" (עמוד 180). בכך מייתרת המחב־רת את כלל שיקול הדעת המנהלי כפי שהותווה בפסיקות בתי המשפט, בבחינת שפיכת התינוק עם המים.

הספר כולל שמונה פרקים עמוסים במידע ובתיאוריות, ועשיר במשפט משווה. בנספחיו ראיונות בנושא עם הנשיאה דורית בינייש; פרופ' יצחק זמיר; עו"ד משה מזרחי, היועץ המשפטי של אגף המכס והמע"מ; עו"ד טלי ירון־אלדר; עו"ד נאוה בן ארי; עו"ד דרור שטרום, הממונה על ההגבלים העסקיים; המפכ"ל לשעבר יהודה וילק; ועו"ד דורון אבני, היועץ המשפטי של הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו. הנשיאה בינייש נשאלה בין היתר בנוגע לעמדתה בעניין הפרקליטה ליאורה גלאט־ברקוביץ, שהעמדתה לדין פלילי בשל הדלפה נחשבת בעיני הכותבת כאכיפה סלקטיבית. בראיון עימה, לא מספקת הנשיאה בינייש תשובה חד משמעית לשאלת המחברת אם יש להרחיב את הביקורת השיפו־טית בארץ אף על רשויות האכיפה.

במשפט אחד: לידיעת הקורא הישראלי שמר־גיש הפראייר היחיד. ספר רלבנטי, עשיר וחשוב.

הוצאת נבו, 581 עמ', 485 שקל

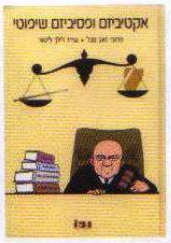

אקטיביזם ופסיביזם שיפוטי / פרופ' זאב סגל ועו"ד לילך ליטור

התזה העיקרית העולה מספרם של פרופ' סגל ועו"ד לילך ליטור, המתבסס על עבודת מחקר שהוגשה בחוג למדיניות ציבורית באוניברסיטת תל אביב, היא כי האקטיביזם השיפוטי, כמו גם המהפכה החברתית, אינם מתבצעים על ידי בג"צ, למרות הרטוריקה שלהם, אלא על ידי בתי הדין לעבודה. כאקטיביזם זה, מונים המחברים את פסיקות בתי הדין לעבודה בדבר הזכות לק־ניין של עובד במקום עבודתו והזכות לעבוד; את ביטול ההגבלות על חופש העיסוק של העובד (פס"ד צ'ק פוינט); את החובה שלא לפטר עו־בדים בשל פעילות ארגונית (שלאחר מכן באה לידי ביטוי אף בתיקון לחוק); את חובת הגילוי והחובה לשתף עובדים בהחלטות ניהוליות; את הרחבת זכויות העובדים בפיטורי צמצום; את פיתוח עילות השימוע והפיטורים שלא כדין; ואת ההגנה על עובדים חושפי שחיתויות. כמו כן, אימצו בתי הדין לעבודה את מושגי השסתום הנתפשים כאקטיביסטיים שתבע בג"צ, ופעלו למימושם בתחום החברתי.

לעומת בתי הדין לעבודה, לפי המחברים, נוקט בג"צ בפסיביזם שיפוטי בשאלות חבר־תיות. הדבר בא לידי ביטוי בעיכוב במתן פסקי דין בנושא (עמוד 205) ובתוכן ההחלטות. הסיבה לפסיביזם זה נעוצה בין היתר בהיות בג"צ בראש הפירמידה השיפוטית ובעין הסערה הציבו־רית, עובדות המונעות ממנו קיומה של מהפכה בנושא.

גישת בג"צ אינה ראויה, סבורים המחברים. בג"צ גורם ל"עיוותים מהותיים בשמירה על כבוד האדם. נוכח ההתערבות מרחיקת הלכת של בג"צ בשנים האחרונות בנושאים ביטחוניים רגישים כמו התערבות ב'נוהל שכן', קשה לקבל את הפסיביזם השיפוטי שאוחז את בג"צ במי־שור החברתי, ואת היותו ניצב מנגד כאשר מדו־בר בפגיעה חמורה בזכויות חברתיות כלכליות".

הרחק מעין הסערה, הפכו לפי המחברים בתי הדין לעבודה לשחקנים מרכזיים בתחום החב־רתי. המחברים דנים בקצרה במהות הביטויים "אקטיביזם" ו"פסיביזם" בהקשר המשפטי, תוך דיון בהיבט המנהלי ובעילות הסף. על מנת לה־נגיד את התחום הפוליטי מהחברתי, סוקרים המחברים את המהפכה האזרחית שעשה בג"צ בהכרה בזכויות אזרחיות פוליטיות. בניגוד לב־ג"צ, מסבירים המחברים את האקטיביזם של בתי הדין לעבודה בשינויים במבנה שוק העבו־דה, לרבות הגלובליזציה, בצורך למילוי פערים בין הדין ובין מציאות ההעסקה, בצורך בצמצום הכרסום במעמדם של הסכמים קיבוציים ובהת־פתחותן של צורות העסקה חלופיות. המחברים

מסמך זה מעודכן בעזרתכם. עודכן לאחרונה בתאריך 13/06/2011. Zakay.yaron@gmail.com

בתוך 30 שנה

התחזית: רוב חרדי וערבי בבתי הספר

דוד רגב | כתבנו לענייני רווחה

בתוך שלושה עשורים יהפכו חילדים החרדים והערבים לרוב המכריע במערכת החינוך במדינת ישראל, ושיעורם יעמוד על 78 אחוז מכלל התלמידים בבתי הספר היסודיים. כך עולה ממחקר מקיף שערך פרופ' דן בן־דוד, מנהל מרכז טאוב לחקר מדיניות חברתית.

המחקר מציג תמונת מצב קשה: בעשורים האחרונים זינק שיעור הבלתי מועסקים בקרב החרדים בכ־200 אחוז, ומנגד הולך וגדל שיעור הילדים היהודים שאינם לומדים במערכת החינוך הממלכתי ואינם מחוייבים בלימוד המקצועות הבסיסיים הדרושים כדי להתקיים בעולם המודרני. "אם הם לא ילמדו את מקצועות הליבה שיקנו להם אפשרות לרכוש מקצוע, רוב הדור הבא שיגדל כאן לא יעבוד. זה יהיה סופה של המדינה", מזהיר פרופ' בן־דוד.

כעשרה אחוז מאוכלוסיית ישראל הם חרדים. רבים מהם מעדיפים ללמוד תורה במקום לעבוד, והם חיים מקיצבאות הבטחת הכנסה, קיצבאות שהם מקבלים מהכוללים וסיוע באמצעות גמ"חים. מהמחקר עולה כי 65 אחוז מהגברים החרדיים בגיל העבודה אינם עובדים, בעוד ששיעור הבלתי מועסקים בקרב כלל הגברים בגיל העבודה בישראל הוא 15 אחוז. בקרב הנשים החרדיות המצב טוב יותר: 53 אחוז מהן אינן עובדות. פרופ' בן־דוד מדגיש כי מרבית החרדים שאינם עובדים עושים זאת מתוך בחירה.

עוד עולה מן המחקר כי בעשור האחרון ירד בשלושה אחוזים מספר התלמידים בבתי הספר היסודיים של החינוך הממלכתי, ובמקביל זינק מספר התלמידים במערכת החינוך החרדית ב־51 אחוז. המגמה הזאת רק תלך ותיגבר, צופה המחקר, עד שהתלמידים החרדים והערבים יהפכו לרוב מוחלט.

לדבריו פרופ' בן־דוד, כאן טמונה הסכנה הגדולה, שעליה דיבר אתמול גם ראש עיריית תל־אביב. "בשנים האחרונות ישראל נמצאת במקום האחרון במדינות המערב בתוצאות הבחינות שנערכו לתלמידים במקצועות הליבה, כמו מתמטיקה, אנגלית ומדעים. בעוד שלושה עשורים, כאשר התלמידים שאינם לומדים היום מקצועות ליבה יהיו הרוב במערכת החינוך, מצבנו יהיה גרוע הרבה יותר".

מקצועות הליבה, מדגיש פרופ' בן־דוד, הם שמקנים את הידע הבסיסי המאפשר לרכוש מקצוע. "ברגע שרוב התלמידים במערכת החינוך יהיו חרדים שאינם לומדים מקצועות ליבה, הם לא יוכלו לרכוש מקצוע", הוא אומר. "היקף אי־התעסוקה של הגברים החרדים יגדל למימדים מבהילים אם הדור הצעיר של החרדים לא ילמד את מקצועות הליבה. אם לילדים אלה יהיו דפוסי עבודה כמו של הוריהם היום, מדינת ישראל תתקשה להתקיים".

אבל לדברי פרופ' בן־דוד, אפשר עדיין להציל את המצב. "צריך להפסיק לשלם קצבאות ילדים וקצבאות קיום, ולעודד אותם באמצעות תמריצים כמו מס הכנסה שלילי. במקביל צריך לסייע להם לרכוש השכלה שתאפשר להם לרכוש מקצוע ולשפר בצורה דרמטית את מערכת החינוך. ניתן עדיין לשנות כיוון. הממשלה חייבת להבין את משמעותן של המגמות הללו, ולאמץ לאלתר תוכנית מערכתית כדי לשנות אותן".

החינוך הממלכתי הולך ונעלם
שיעור התלמידים בביה"ס היסודיים לפי זרמים

מקור: דן בן דוד מרכז טאוב ואוניברסיטת תל אביב

תורתם אומנותם
שיעור הגברים הלא מועסקים בכל מגזר

מקור: דן בן דוד מרכז טאוב ואוניברסיטת תל אביב

יום שני, י"ט באייר תש"ע – 3.5.2010
ידיעות אחרונות 3

ביהמ"ש למשפחה מנהל את דיוניו דרך קבע בדלתיים סגורות. הציבור יכול להתרשם מאי יעילותו רק על פי סיפורים העוברים מפה לאוזן. מאז שנת 1996 מובלים מדי לילה עשרות גברים למעצר בתחנות משטרה, או מגורשים מביתם. בחישוב מינימליסטי מדובר ביותר מ-100,000 גברים שכבר ניזוקו מהחלטות מנהליות חד צדדיות על בסיס תלונות שווא. תופעה זו גורמת לירידה בנישואין במגזר ה"חילוני", למגוון של תופעות חברתיות וכלכליות חמורות, אשר בעטיין תוך 20 שנה תהפך המדינה לדתית-לאומית, או חרדית, כיוון שרק מגזרים אלו נהנים מנישואין יציבים וילודה גבוהה. נשים "חילוניות" רבות נהנו מניצחונות כלכליים מובהקים בבית הדין למשפחה כדי לגלות כי הניצחון משמעותו חיי בדידות להן ולאחיותיהן. ביהמ"ש צריך לתת דעתו לעובדה שמעלילות זדון מכרסמות באמון הציבור בו, ובמוסד המשפחה בכלל. כיוון שכך עליו להיות מעוניין בענישה לדוגמא בכל מקרה שבו מתברר באולמו כי אישה ניצלה את החוקים כדי להפעיל את המשטרה וביהמ"ש בזדון וללא קשר למציאות לתועלתה !!!

כיצד מתגלגלת תלונת שווא, ואיך המשטרה פועלת לאחר הגשתה.

עליך להבין כיצד המשטרה מופעלת נגדך, ולמנוע דריסתך במכבש ההרשעות. הידע וההכשרה הנדרשים לשם כך רבים יותר מהידע הנרכש בלימודי משפטים. אולם לקחתי על עצמי משימה מורכבת מאוד של בניית תוכנית לימודים פשוטה יחסית ללימוד ולביצוע. לשם כך אני מעביר אותך עכשיו קורס מעשי במשפטים שייתן לך כלים לשכנע את משטרת ישראל, התובעים, והשופטים כי טפלו עליך עלילת זדון. כל הכלים הניתנים לך כאן הם חוקיים לחלוטין!!! מערכת שלטון הנשים המרושעות משולבת בתקנות משטרת ישראל. תלמד כיצד המשטרה מעוותת את החוק בדרך שבה היא מיישמת אותו נגדך. כיצד תוכל להחזיר את המשטרה לתלם החקירה הנכון ולשכנע את התובע כי צפוי לו כישלון בבית המשפט. תביא את המשטרה והתביעה לסגירת תיקים נגדך בסיווג **"אין אשמה פלילית"**, להפוך מרודף לנרדף, מנתבע לתובע.

אין בעולם מדינה שאין בה פשע ! ישנן מדינות שבהן המשטר עצמו פושע כנגד הציבור ! ישנן מדינות שבהן המשטרה כה מושחתת עד כי היא בעצמה מהווה את ארגון הפשע המסוכן ביותר !

במדינת חוק עבריינים מבצעים עבירות !!!! מה שהופך את המדינה ל"מדינת חוק" הוא התהליך שבו המדינה מנסה להגיע בעזרתו לחקר האמת ולהעניש אשמים בעבירות על החוק.

כאשר אתה שומע כי מישהו אומר "לא יתכן שיעשה פשע כזה במדינת חוק", תדע מייד כי הוא כמו מרבית הציבור לא מבין עדיין מה פרוש המילים "מדינת חוק".

בכל הנוגע לטיפול המשטרה ביחסי נשים/ גברים מדינת ישראל חדלה מאז חקיקת החוק נגד אלימות במשפחה להיות מדינת חוק. המשטרה פועלת בניגוד לחוקי המדינה עצמה כנגד אלפי גברים מדי שנה. לכותב שורות אלה ברור כי הצטברות הנפגעים, תאלץ את המדינה לבסוף לחוקק חוק מיוחד כדי לפצותם. העיכובים בדרך לחקיקת חוק זה ימוטטו כליל את מערכת אכיפת החוק. דחיית חקיקתו עלולה לדחוף חלקים מהציבור לקחת את החוק לידיהם!

"לי זה לא יקרה..." הסיפור של איוב צדק:

מר **איוב צדק**, נשוי ואב ל-3 ילדים. פרנסתו מצויה (יש הרבה מה לקחת ממנו), והוא נוהג לרחוץ את ילדיו הקטנים ולהשכיבם מדי ערב לשנת הלילה. זה שנתיים שיחסיו עם אשתו **לילית** משובשים. לילית קוצבת לו יחסי מין בתדירות הולכת ופוחתת, ובמהלכן איננה מתייחסת אליו בחיבה. לילית מנסה לדרוש תמורת חסדיה דרישות כלכליות. מדי פעם מתפרצת אשתו בדרישה שיקנה לה מכונית יקרה יותר וירשום אותה על שמה.

לאחרונה היא מעלה דרישות לרכוש בעת שהחלה לגרות את בעלה ביחסי המין המועטים והמתמעטים שהיא מקציבה לו. בני הזוג אינם חסרים דבר בדירת הגג בה הם גרים, ונהנים מרווחה כלכלית וילדים בריאים. נראה כי לילית הפכה לנרגנת ובלתי מרוצה בהשפעת חברתה הרווקה **רבקה** אשר כבר הגיעה לשנתה ה-37 ולא נמצא חתן או מאהב אשר יישאר איתה שני לילות ברציפות. רבקה פגשה את איוב כאילו במקרה בכמה הזדמנויות ופלרטטה עימו בשיחה מפתה שלא הייתה מעיזה לשוחח עימו בנוכחות לילית אשתו. יתר על כן רבקה התקשרה אליו כמה פעמים באמתלות חסרות בסיס כדי לשוחח איתו בפלפון וניסתה לפתות את איוב שיגיע לדירתה השכורה לסייע לה בזוטות.

ללילית ורבקה יש חברה שלישית, עורכת דין במקצועה, **גרש** שמה. גרש התגרשה לאחר נישואין קצרים שבהן נולדה ביתה. אימא והמטפלת מגדלות את ביתה של גרש על חשבון בעלה לשעבר. לגרש יש זמן פנוי רב והיא עוסקת בייצוג נשים בהליכי גירושין. גרש מומחית בסחיטת מרב הכסף מאבי ילדתה, ובהשגת מלוא ההטבות במיסים, בארנונה, בשירותים קהילתיים, שיכולה "אם חד הורית" לקבל מהמדינה. חלק ניכר מזמנה של גרש מוקדש לשיווק עצמה. היא יודעת שכל זוג שלישי מועד לגירושין, לפיכך היא נוהגת להיפגש עם חברותיה כדי שהן או מי שהן מכירות ישמעו עליה וישכרו את שרותיה בבוא העת כאשר יזדקקו להם. גרש נפגשת עם לילית מדי פעם בבתי קפה תל-אביביים בשעות הבוקר. כאשר היא מספרת לה את הרכילות האחרונה, היא מסבירה ללילית כי **"עליה לדאוג לעתידה"** ,ו**"להבטיח את זכויותיה ברכוש"**, כפי ש**"עושות נשים רבות"**, רק למקרה שבו **"חלילה יתערערו נישואיה"**, ותמצא עצמה עם **"שוקת שבורה"**. באחת מאותן פגישות נשים המתיקה גרש סוד ללילית כי לדעתה איוב אינו נאמן לה, **"כמו כל הגברים"**. גרש המליצה ללילית לבדוק בחשאי מדי פעם את מחשבו האישי של איוב, ואת רישומי השיחות במכשיר הפלפון שלו.

איוב צדק נוהג להיפגש עם חבריו מדי שבוע על כוס בירה ולשוב לביתו בשעת ערב מוקדמת אל ביתו ואשתו לילית. אלא שבבוקר עברה לילית על רישומי שיחות הפלאפון שלו ונתמלאה זעם. בצאתו לעמל יומו ,יצאה לילית לפגישה עם חברתה גרש. פגישה בה שודרגה גרש ליועצת ועורכת דין. כבר בשעות הערב צפתה לאיוב הפתעה. בשובו מהמפגש הרגיל עם חבריו הטיחה בו לילית האשמות לפיהן חזר מפגישת אהבים אצל רבקה. טרם הספיק להשיב סטרה לילית על פניו ופרצה בצעקות שנשמעו היטב בבתי השכנים. איוב לא השיב לה באלימות, ולא אמר לה שום מילה אשר בדיעבד יצטער עליה. הילדים קפצו מחדריהם בזמן כדי לחבק את איוב המושפל, ולחזות באמן מכה אותו שוב. בעוד איוב החבול והמופתע מנסה להרגיע את ילדיו, יצאה לילית את הבית והתקשרה מהמדרגות למשטרה מהפלאפון שלה.

כידוע משטרת ישראל אינה נוהגת לשלוח ניידות משטרה בזמן התרחשותם של מעשי שוד ורצח. על פי הנוהל המעשי הנהוג; אם יקלע שוטר לאירוע רצח המוני כאשר הוא חמוש, יעסוק השוטר בהכוונת התנועה ויניח לאזרחים אמיצים להפסיק את הרצח, או ימתין עד שמחבלים יסיימו לבצע את זממם! לפיכך יכול מחבל לקצור ברובהו עשרות

נשים (וגברים) ברחוב ללא הפרעה. למשטרה יש **"דרך פעולה מעשית"** לאכיפת החוק. תופעה זו חוזרת על עצמה בכול האירועים המסעירים את הציבור. אולם כאשר אישה מתקשרת לתחנת משטרה ומדווחת על איומים או אלימות כלפיה; תופיע במקום ניידת משטרה לא יאוחר מ-15 דקות מקבלת הדיווח! קציני המשטרה כבר עברו סדרות חינוך אצל שדולות הנשים. הם הושפלו שוב ושוב בתוכניות הרדיו והטלוויזיה המנוהלות על ידי נשים. תהיו בטוחים כי כול משאבי המשטרה מופעלים כנגד גבר שהתלוננו נגדו! מכאן ועד לגירושו של איוב צדק מביתו, לקיחתו לחקירה בתחנת משטרה, וטחינתו במערכת ההרשעות של המשטרה קצרה הדרך מאוד. בקלות יכול האיש להיות כלוא רק בגלל סיפורים חסרי בסיס של אשתו/חברתו/גרושתו וקרובי משפחתה. לא מאמינים שזה קורה; תקראו בבקשה את הידיעה הבאה.

3 חודשים בכלא בגלל תלונת שווא של אשתו

האישה התלוננה שבעלה אנס אותה לאחר שחשדה שהוא בוגד בה ● במהלך המשפט הודתה ששיקרה

מאת **מיכל גולדברג**, 13/11/07
כתבת "ידיעות אחרונות"

בית המשפט המחוזי בירושלים הורה אתמול לשחרר לאלתר גבר שעצור זה שלושה חודשים וחצי באשמה שאנס את אשתו, היכה אותה ואיים לרצוח אותה. הסיבה: האישה הודתה שהעלילה על בעלה לאחר שחשדה בו שהוא בוגד בה.

הסיוט של ר', נשוי ואב לשתי פעוטות, התחיל באוגוסט השנה, כשאשתו גילתה הודעת טקסט בטלפון הסלולרי שלו שהעלתה את חשדה שהוא בוגד בה. חמתה של האישה בערה, והיא החליטה לנקוט צעד מרחיק לכת: היא פנתה למשטרה והתלוננה שבעלה אנס אותה, נהג בה באלימות קשה ואיים לרצוח אותה בסכין.

ר', שיוצג על ידי עו"ד אביבה רפ, נעצר מיד. הוא הכחיש את כל החשדות נגדו, אך לבקשת התביעה הורה בית המשפט לעצור את ר' עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

אחרי שישב 3 חודשים וחצי במעצר, הודתה האישה בבית המשפט כי שיקרה במשטרה בקשר למרבית המעשים שייחסה לבעלה. היא הסבירה שפעלה בסערת רגשות, אך מצפונה ייסר אותה. שתי אחיותיה הודו גם הן כי הודרכו על ידיה למסור עדות מפלילה נגד הבעל.

סגן נשיא בית המשפט המחוזי, צבי סגל, שישב בראש ההרכב, ביקש מר' לקום על רגליו והודיע לו שהוא מזוכה מאשמה באשר לחלק מהעבירות, והאחרות בוטלו, וכי הוא ישוחרר לאלתר. ר' פרץ בבכי.

מאוחר יותר אמר ר' ל"ידיעות אחרונות": "3 חודשים וחצי ישבתי עם רוצחים ופדופילים, לא יכולתי לראות את הילדות שלי ולא ידעתי מה לעשות עם הבושה וההשפלה. המדינה חייבת לברוק את עצמה ולעשות חשבון נפש".

ממשרד המשפטים נמסר אמש: "הפרקליטות אכן נאלצה לחזור בה מהאישום נוכח חזרתה בה של המתלוננת מעיקר דבריה. שאלת העמדתה לדין תיבחן בקרוב".

רבים מהגברים מורשעים בדברים שלא עשו, וסובלים מנזקי חקירה ומשפט גם כאשר מתברר שהכול שקר. כאשר המשטרה יודעת כי התלונה היא שקר היא פועלת בזדון לטובת האישה כדי לכסות את ישבני הקצינים, כדי שלא יואשמו שוב בכלי התקשורת בהתעלמות מתלונות הנשים. משטרת ישראל אינה חוקרת ואינה מאשימה נשים אשר העלילו זדון נגד גברים. כול פשיעה של נשים כנגד גברים אינה ברת עונשין במדינת ישראל! אישה שרוצחת גבר, אינה מואשמת ברצח, לרוב גם לא תואשם בהריגה. הנשים אלימות יותר ומשתמשות במשטרה כדי לטפול על הגברים אשמה. אולם השוטרים בכל זאת פועלים בתכנות ארגוני שגוי. המשטרה הפכה לכלי מוצלח בידי הנשים, ותחנות המשטרה מוצפות ונסתמות בתלונות זדון עד לאובדן יכולתן לפעול בכול תחום ציבורי אחר. כ-55% מפעילות החקירה של המשטרה והתביעה מופעלת נגד גברים במסגרת חוק אלמ"ב. גם גברים שהם עורכי דין במקצועם מורחקים מביתם בקלות. גם שר שהוא ח"כ ומשנה לראש ממשלה מאבד בקלות את עולמו כאשר המשטרה מטפלת בו. בתי המשפט נמצאים גם הם תחת מתקפה ציבורית בכלי התקשורת. רבים מהשופטות (והשופטים), אינם עומדים בלחץ הזה ומספקים את ההחלטות הנדרשות על ידי שדולת הנשים באופן אוטומטי, וללא דיון ממשי בראיות. כך מגויסים גם משאבי בתי המשפט להרס חיי גברים ומשפחותיהם. השופטות/שופטים שכותבים החלטות חד צדדיות עסוקים עד מעל לראשם, כיוון שהשמועה על הקלות שבה ניתן להוציא מהם החלטה נגד גברים עוברת מפה לאוזן אצל עורכי הדין המתפרנסים מתעשיית הגירושין.

אמא'לה!

אמהות מתעללות יותר מאבות

דוח עמותת אל"י (ארגון להגנת הילד) מגלה כי בשני שלישים ממקרי ההתעללות בילדים, האם היא הפוגעת ורק בשליש מהמקרים האב הוא המתעלל.

מנהלת הצוות הקליני באל"י ברברה רייכר הסבירה את הממצא, בכך שהאמא היא זו המבלה את רוב הזמן עם הילדים. לכן מפני שרוב הלחצים מופעלים עליה, כאשר נוצר משבר שבו פוטנציאל לפגיעה בילד, היא זו שתתעלל. גם בהשוואה עולמית מתברר נתון זהה שלפיו אמהות מתעללות יותר.

בשנת 2003 הגיעו לעמותה 3,814 מקרים של התעללות בילדים. מתוך מקרי ההתעללות שביצעו הורים, 62 אחוזים בוצעו על ידי האם ו־38 אחוזים על ידי האב. ב־23 אחוזים מהמקרים התעללו שני ההורים בילד בו בזמן. עוד עולה מהדוח כי 40 אחוזים מההורים נוהגים להעליב את ילדיהם ולהשפילם, 25 אחוזים מכים את ילדיהם, 18 אחוזים מזניחים אותם ו־14 אחוזים פוגעים בהם מינית.

"יש אמהות בישראל שלא בהכרח ראויות לגדל את הילדים שלהן", אמר גיל רונן מקואליציית האבות אשר כוללת ארגונים הפועלים למען זכויות הגבר במשפחה. רונן הוסיף כי "כאשר יש אם מתעללת ומולה אב מסור וטוב, חובתנו המוסרית למסור את הילדים למשמרת האב. למרבה הצער, מערכת המשפט מעבירה ילדים לחזקת האם באופן אוטומטי, גם במקרים שבהם יש ראיות מוצקות לכך שהיא מתעללת". רונן הוסיף כי תלונות שמגישים אבות וילדים נגד אמהות מתעללות אינן זוכות ליחס ראוי מהמשטרה, וכתבי אישום נגד אמהות הם דבר נדיר.

מוב דוד

כיצד פועלת משטרת אלמ"ב

את מנגנון הפעולה של משטרת ההלשנות הפמיניסטית בסגנון השטאזי שפעל במזרח גרמניה הקומוניסטית אפשר ללמוד ממסמך משטרתי **"יחס המשטרה לנשים מוכות".** עבודת גמר שהכינה הצוערת גולדי קורן ת,ז, 53456026 בקורס קציני משטרה, מחזור י"ג לידי המרצה ציפי ברוכים בתאריך 21/05/06 . קרא החל מסוף עמוד 20 ואילך;

מושגים ומשמעותם האמיתית במערכת החקירה והמשפט;

1. **מדינת חוק;** בניגוד לפרוש העממי אינה מדינה אוטופית אשר לא מתבצעים בה פשעים. נהפוך הוא. מדינת חוק היא מדינה אשר בה יש קבוצה קטנה יחסית של **"פושעים"** המתפרנסים מחיי פשע כדרך חיים. "במדינת חוק תקינה" מונה קבוצת הפושעים כחצי אחוז (0.5%) מהאוכלוסייה לערך. המשטרה מתעניינת בהם מבחינה מודיעינית. לפעמים המשטרה **מוצאת ראיה, או מקבלת מידע, או תופסת פושע בעת ביצוע הפשע.**
2. כאשר מתקבל מידע או נתפס פושע במדינת חוק מופעלת כלפי **"החשוד"** בביצוע הפשע מערכת ש**"מטרתה להגיע לחקר האמת".** אם נראה למשטרה כי החשוד באמת ביצע את העבירה היא מעבירה את החומר ל**"תביעה".** שם מכינים **"כתב אישום"** כנגד **"הנאשם".** בית המשפט בוחן את הראיות לחובתו ולזכותו של הנאשם, ומחליט האם ביצע הנאשם את העבירה. אם נמצא הנאשם **זכאי**, הוא משוחרר ללא עונש. במקרה ש**"הורשע"** הנאשם בביצוע העבירה דן ביהמ"ש **בטיעונים לעונש**, ומחליט מה העונש הראוי.
3. **חזקת החפות;** זו הנחה כי אדם אשר טרם הורשע ב**"מדינת חוק"** הוא חף מפשע.
4. כאשר בתחום פשע מסוים מתקבלת תוצאה סטטיסטית המעידה על חריגה גדולה בהרבה מתחום של אחד ל-200 אזרחים (0.5%) צריך לבדוק את הנושא ביסודיות. הנתון מעיד לרוב על תפקוד לקוי של מערכת אכיפת החוק. אם 10% מתושבי עיר מסוימת עוסקים בשוד, סביר להניח כי אין אכיפת חוק בעיר, ושוד הוא פשע משתלם במיוחד. לחילופין יתכן כי המשטרה עוצרת כול אזרח עשירי ו**"חולבת"** ממנו **"הודאה"** באשמת שוד! בטוח שלא תיתכן חברה מתקדמת הפועלת באופן סביר כאשר בתוכה אחוז גבוה של פושעים אמיתיים.
5. בישראל מתגרשים כ-12000 זוגות בשנה. בישראל מוגשות כ-25000 תלונות של נשים נגד גברים בשנה על נושאים כגון איומים ואלימות במשפחה בעת פירוד/גירושין בין גברים לנשים. לאור מה שנאמר בסעיף הקודם על הגודל הסביר של אוכלוסיית פשע, ברור בעליל כי הדברים טעונים בדיקה יסודית. אם כול גבר מתגרש סופג בממוצע 2 תלונות שווא ברור כי עבירה זו משתלמת במיוחד, ואין ענישה כנגד הנשים המתלוננות לשקר!

6. **מדינת ישראל אינה מדינת חוק בתחומים רבים, וכך גם בתחום עלילות הזדון כנגד גברים!** גם התופעה הזו מוכרת. קורה שיש תחומים מוזנחים אשר בהם אין אכיפה כלל. מצד שני יש תחומים אשר בהם יש אכיפה מוגברת בגלל תמריץ הניתן למישהו להתלונן ולאכוף. הדברים אמורים גם בקשר למשטרה וגם בקשר לתביעה ולבתי המשפט. **כיוון שלא מופעלת בישראל מערכת משטרתית/משפטית החותרת להגיע לאמת כאשר נשים מעלילות.**
7. **"תעשיית הגירושין";** ישראל עברה במהלך עשרות שנים תהליכי חקיקה נרחבים בהשפעת **"שדולת הנשים"**. התהליכים הללו יצרו גופים שכל תפקידם להפלות לרעה את הגברים. לצורך כך חוקקו חוקים ועוותו נהלים כדי שמשמעותם המעוותת תאפשר ניצולם לטובת הנשים. קל לעורכי דין לייצג אישה במשפטי גירושין כנגד גבר. כאשר הגבר מיוצג הוא בעיקר ממן פרקליט/ה שיסדיר את העברת הרכוש לאשתו/זוגתו. בכול מקרה תלונות הזדון במשטרה נגדו ישיגו לפחות חלק מהמטרות להן נועדו. לרוב עורכי הדין שלו אינם יכולים להושיעו.
8. **"זכויות חשודים";** בפועל אין דבר כזה! אם אתה אדם אלים באמת; לא תהיה אישה אמיצה שתתלונן נגדך. גם המשטרה מפחדת מעבריינים המרססים את מתחריהם בכדורים ומשליכים רימונים לתחנת משטרה אשר שוטריה מעיזים לחקור אותם. מי שבאמת נחקר בתחנות משטרה הם אזרחים נורמטיביים שומרי חוק כמוך. אתה יכול להיות בטוח שעליך המשטרה תפעיל את זרועה ותפליא את מעלליה, כיוון שאינה חוששת ממך. עליך יבזבזו ימי עבודה כדי להציג מצג שווא של משטרה פעילה ונחושה הפועלת באופן נמרץ למיגור הפשע ימים כלילות....
9. למעשה מרגע שהתלוננה נגדך אישה, נכנסת ל**"קוראלס";** זהו שביל רחב בתחילתו אשר משני צידיו גדרות ברזל עבות אשר מובילות את השוורים אל **"הקורידה"**- זירת מלחמת השוורים. השור חזק יותר משלושה סוסים יחדיו, וקרניו מחודדות. אולם בהעדר יכולת לקבוע את כיוון הליכתו ונגיחתו, ובסיוע שוורים נוספים הנדחקים מאחור, עם קרניהם המחודדות, מגיעים מרבית השוורים לזירה שבה הקהל (כול מי שמכיר אותם ביציע) מתבונן כיצד תוקעים בהם חניתות ודורשים מהם להשתתף במשחק בלתי הוגן אשר הם אינם יודעים את חוקיו. הקהל מריע בכול פעם שדוקרים אותם בעזרת חרב המוסתרת מאחורי גלימת ה**"מטדור"** (פרקליטי האישה). לבסוף הם מותשים מאובדן דם, וגופתם נגררת אחר כבוד על ידי 3 סוסים (ההוצאה לפועל) כדי לפנות את הזירה לשור הבא. כמו עם השור כך איתך. יש שלבים בתהליך. ככול שאתה מתקדם בו סכנת ההרשעה גוברת. אם אתה נפרד מאישה בשלום בלי שהתלוננה נחלצת מהקוראלס. אם כבר נדחקת לשביל הזה עליך להיחלץ ממנו מוקדם ככול האפשר. ככול שאתה מתקדם בו סיכויי הרשעתך והענשתך עולים. להלן השלבים; **תלונה נגדך במשטרה**, תוביל ל**חקירה** ואתה עלול להפוך ל**חשוד**. אם התיק לא ייסגר בסיווג טוב עבורך. הוא יוגש לתובע משטרתי או הפרקליטות. שם באפשרותך להיעזר ב**"שימוע"**. נוסף לכך אתה יכול להיחלץ בעזרת בקשה ל**"עיכוב הליכים"**. אם לא תיחלץ בטרם

המשפט יוגש כתב אישום ואתה הופך ל**נאשם**. בשלב זה עתה כבר בלב הקורידה וסיכוייך לזיכוי מלא הם אפסיים (1 ל-1000)! אם תורשע עדיין תיאורטית תוכל להגיש ערעור. אולם סיכוייו של ערעור נמוכים בהרבה בהשוואה לסיכוייך במשפט!

10. זוהי **"מכונת ההרשעות"** שאתה אמור לנצח לבדך. מדוע לבדך; כיוון שהמשטרה לא תיתן לך להיעזר בחקירתך בעורך דין כמו שאתה מכיר מסרטים אמריקאים. מה שתאמר בחקירה ישמש נגדך. שמת ליבך לעובדה שהחוקרים אוחזים ב**עט**, זוהי חרב המטדור. בתיאוריה מותר לך לכתוב את הודעתך בעצמך. אבל חזור וקרא את השורה על זכויות חשודים, ותבין שאין לך זכויות. השוטרים עשויים לרשום רק את מה שהם רוצים לשמוע, לרשום את זה באופן שאינו מייצג את דבריך, וממש שם בפיך דברים שלא אמרת. אם תספק למשטרה הסבר טוב הדורש חקירה, העמסת עליהם עבודה! כיוון שהם אוהבים לעסוק בפעילויות אחרות. הם יעדיפו להתעלם ממשפטים שמזכים אותך! הניסוחים שלהם עילגים כמותם, ולפעמים הם מעוניינים לשים בפיך שפה עבריינית שנועדה לגחך אותך. הם יתעלמו ממשפטים שבהם אתה מפנה אותם לעדים, ועדויות שפועלים לטובתך! יותר קל להם לסיים עוד תיק בהרשעה. **אם אינך מרוצה אפילו ממילה אחת או פסיק שניסח החוקר אל תחתום!!! אם החוקר מתווכח איתך על משפטים שאתה רוצה להכניס לעדותך, סרב מייד לחתום!!!!!** בכלל רצוי לא לחתום על כלום במשטרה. זה מעלה את הסיכוי שהם יזדקקו לצילומי וידאו, ויקשה עליהם לבדות ראיות. התעלם מכול הסיפורים , האיומים, והצעקות! צעקות זה כול מה שנותר לשוטר שרוצה להרשיע אזרח בלי ראיות. כול מסמך חתום יכול לשמש נגדך בבית משפט על פי **סעיף 10א' לדיני הראיות.** יהיה קשה להתנער במשפט ממשפטים הכתובים על נייר שכתב השוטר פרי דמיונו, ולהסביר שהשוטר איים, צעק, הסביר לך, סיפר לך... הסבריך ותיאוריך את המצב האמיתי שהיה בחדר החקירות פשוט לא יתקבלו בבית משפט.

11. רוב השופטים אוהבים לסגור תיק מהר, ועל בסיס **ראיות של "נייר".** על זה מבוסס מקצוע המשפטים. **"מכונת ההרשעות"** אוהבת את **"מלכת הראיות"** שהיא **"הודאת הנאשם".** בשנים האחרונות התפתחה שיטה חדישה לבדוק ראיות המבוססת על **DNA**. כתוצאה מכך הוגשו בעולם אלפי בקשות של אסירים לבדוק מחדש כתמי דם ישנים, שאריות זרע, שערות, פיסות עור ועוד רקמות חיות שנאספו על ידי חוקרי משטרה. **עד כה השתחררו עשרות אלפי "עבריינים מורשעים" במדינות מערביות אשר התברר כי לא הם ביצעו את הפשע שעליו ישבו. במקביל נתפסו פושעים אחרים בביצוע אותם פשעים! מסתבר כי המשטרה, התובעים, והשופטים מצליחים בקלות רבה להרשיע אנשים למרות כפירתם באשמה. מערכת המשפט הרשיעה בעבר נאשמים רבים כאשר שאר העדויות (מלבד בדיקות ה-DNA) אינן מצביעות על אשמתם, וכול מה שהיה למשטרה הוא "הודאה" שנסחטה מהם בלחצים ובעורמה, או פוברקה בדרכים**

יצירתיות על ידי השוטרים בעולם כולו! הדברים מתרחשים שוב ושוב בכול העולם המערבי ומוכיחים כי מערכת המשפט רחוקה מאוד מעשיית צדק, אפילו בסטנדרטים שלה!

12. מותר לך לרשום את השאלות שנשאלת בחקירה, ורק אח"כ לענות עליהן. כך נהג ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט בחקירתו, בהתבסס על היותו עורך דין בעצמו, ועל עצת פרקליטיו. **על פי החוק לאיסור האזנות סתר מותר לך גם להקליט את חקירתך שהיא שיחה שבה אתה משתתף, ומותר לך לתעד אותה. אולם בפועל למשטרה יש פקודה נפשעת שאומרת לחוקריה כי עליהם למנוע גם בכוח את הקלטת החקירה.** כמובן רק מי שחושש כי יתגלו ראיות לרישום לא תקין של דברי הנחקר יעשה הכול כדי למנוע הקלטת החקירה. בפועל המשטרה נוהגת לצלם ולהקליט חקירות רבות. תמיד המשטרה **"מאבדת"** את החומר אשר מזכה את הנאשם. לפרקים החומר הזה לא יועבר לתביעה בגלל **"מחדל" או "טעות"** שהתביעה אינה מודעת לו **בתום ליבה**. מותר לבקש מהחוקרים להקליט את חקירתך. מותר לך גם לבקש שיכתבו **"דוח פעולה"**, המציין פרט שאתה מציג בפניהם כראיה או דבר מה שהמתלוננת אמרה או עשתה בנוכחות החוקרים ובנוכחותך. מותר לך להצביע על סימני אלימות על גופך שמעידים לדעתך כי אתה הקורבן ולבקש מהמשטרה לציין אותם בדוח פעולה.
13. אם נקראת לחקירה אתה יכול לקבוע עימם יום ושעה סמוכים בהם תבוא מיוזמתך להיחקר בתחנה. לרוב יסכימו. השיחה הקטנה שבה מזמינים אותך נועדה להפחיד אותך. לרוב השוטר ישאל אותך; **"האם אתה יודע על מה אתה נדרש לחקירה?"** הוא מצפה ממך להודעה באשמה בנוסח; **"נסעתי במהירות מופרזת לפני שנתיים בכביש חיפה תל-אביב".** ואתה תענה בערך כך; **"אני בן 46 ומעולם לא נדרשתי לחקירה כפי שאני נדרשתי בשלושת התיקים האחרונים שהעלילה עלי אשתי/גרושתי"....**הכול בהתאמה לנסיבות המקרה. מטרת השיחה הזו היא להבהיר לשוטר כבר בהתחלה שזו עלילה.
14. כבר בשלב תחילת החקירה יש עניין קטן לכאורה של הגדרת מעמדך. בשלב מסירת תעודת הזהות שלך החוקר יכול לנהל איתך **"סמול טוק"** ידידותי לכאורה. היזהר, אין לך ידידים במשטרה. בשלב הזה אתה לכאורה **"מסייע לחקירת המשטרה"** (מונח בחוק האנגלי) ע"י זה שאתה מוסר **"הודעה ב-ע ".** תיאורטית אתה עדיין לא "חשוד" בביצוע עבירה. תיאורטית הוא יכול להשתכנע כבר בשלב הזה שהכול טעות או עלילה, ולוותר על חקירתך בתנאי הפחדה. במציאות משטרת ישראל מאוד אוהבת להפחיד נחקרים. בשלב כלשהו החוקר ירצה לברר אתך פרטים שעלולים לגרום להרשעתך. החוק מחייב אותו להזהיר אותך כחוק. זה אומר שעליו לאמור בערך כך; **"אתה חשוד שביום ג' בשעה 1800 לערך איימת על אשתך במילים...."** בשלב הזה אתה בעצם הופך ל**"חשוד"** והחוק מחייב את החוקר להחתים אותך על אזהרה כחוק. חוקרים רבים מדלגים על שלב זה בתקווה שהאזרח לא ידע כי חמסו את זכותו לאזהרה חוקית. התרגיל הזה

מצליח להם בעיקר כאשר הנחקר אינו בקיא היטב בשפה, עולה חדש שאינו מכיר את החוק והנוהג במדינה דמוקרטית. גם נחקר שסובל מבעיות בריאות המקשות עליו להתמודד עם החוקר יכול לשמש קרבן מתאים לתרגיל הזה. זו עבירה חקירה שבתי משפט בישראל נוטים להתעלם ממנה, ולקבל **"הודעות"** שנמסרו תוך בלבול והפחדה של נחקרים, מבלי שהוברר לנחקר כי גובים ממנו **"הודאה באשמה ב-א".** אני הבחנתי פעם בתרגיל חקירה כזה שערכה עלי חוקרת אחת, והנחתי לה ליפול לתוך הבור שהיא חפרה עבורי. לאחר כשעה של **"גביית הודעה"** כביכול היא קיבלה שיחת פלאפון מהילד שלה, וכמובן ביקשה ממנו; **"אני ביקשתי לא להפריע לי בחקירה".** אני כמובן מייד התרעמתי, **"מדוע אני צריך לשמוע דרך שיחת הפלאפון שלך שאני חשוד".** תהיו בטוחים שכבר בצהרי אותו היום היא ידעה ממני כי עוד באותו היום אני מתכוון להתלונן עליה במח"ש, ועניין החקירה בלא הודעה, יהיה רק סעיף אחד בתלונה.

15. סוגיית מעמדך הרשמי בחקירה מובילה אותנו לעניין יותר חשוב, והוא עניין **"היוזמה בחקירה".** ברור כי המשטרה היא יוזמת החקירה. אבל אתה יכול להפוך ביוזמתך לחוקר של החוקר. הכול עניין של אומץ, תושייה, כישרון, ויכולת. כאשר הוא מנסח שאלות מעורפלות שנועדו לבלבל אותך ולמנוע ממך להשיב באופן שיוכיח זיכוי אתה צריך לקחת יוזמה בערך כך; **"במה אני חשוד? מה אמרתי או עשיתי, לכאורה לפי המתלוננת. באיזה מקום זה היה? באיזה יום ושעה? מי היה במקום?"** כאשר אתה מטיח בחוקר דברים כאלו, אין לו ברירה, והוא צריך להוציא מולך את פרטי המידע ההזויים שטוותה המעלילה. ברגע שהוא עושה כן, לרוב הוא כבר לחוץ בעצמו, כי הוא מבין שאבדה יוזמתו בחקירה, והוא הנחקר עכשיו. עתה עליך לנתח במהירות האם בכלל היית במקום. חשוד אחד שאני מכיר הוכיח כי בשעה שהיה אמור לעשות עבירה הוא עבד וכרטיסו המגנטי הוכיח כניסות ויציאות בדלתות מקום עבודתו. ייתר על כן הוא חתם על קבלת רכב שנרכש עבור החברה, ועל הקבלה שכללה יום ושעה חתם נציג החברה שמכרה את הרכב! חזקה שאדם מזהה למי הוא מוסר רכב יקר. פרט לכך נמצאו שלל סתירות בעלילה שנטוותה נגדו. אני נחשדתי באיומים כביכול שבוצעו בבית המשפט, עבירה חמורה שעונשה כמה שנות מאסר. כמובן שבחקירתי על ידי **"חוקרת מערפלת"**, לקחתי מייד פיקוד, והחוקרת נאלצה למסור את החשד. אז התברר כי המשפט המאיים נאמר כביכול על דוכן העדים במהלך דיון להרחקתי מהבית כאשר עמדתי במרחק מטר אחד מהשופטת. עורכת הדין של המתלוננת עמדה לידי והיא זו ששוחחה איתי. מיד התבררה גרסתי כי עורכת הדין של המתלוננת לא תומכת בגרסתה. ייתר על כן תמוה מאוד מדוע לא הזעיקה השופטת את משמר בית המשפט כדי לאסור את המאיים, ומדוע לא הואשמתי מיד בפניה על השמעת האיום כביכול. כמובן שנדרשו עוד 4 חודשי התכתבות עם המשטרה עד אשר נסגר התיק סופית כיוון שהמעלילה נהגה לנצל את כל **"זכויותיה כנפגעת עבירה"** ולערער שוב ושוב על סגירת תיקים הזויים.

16. עניין היוזמה בחקירה מקדם אותנו שלב נוסף ברמת היזמות ל**"ניצול הצלחה".** מונח שאני שואל מלוחמת השריון והיבשה של צה"ל מתאים לתיאור מה שאני עומד להסביר מיד. לרוב מתלוננות הן מתלוננות סדרתיות. כיוון שהמשטרה והתביעה אינן נוהגות להעניש אותן על מפעל חייהן, יש להן תמריץ לחזור שוב ושוב על מעשיהן הנלוזים כדי להחריב את חייו של הגבר אשר לרוב היה הבעל האהוב, האב לילדיהן, והפך לקרבן התעללות חסר ישע. יש דרך אחת לשכנען לחדול, והוא תביעה משפטית. בשלב זה אני ממתין לפסק דין בתביעה על סך כמיליון שקל אשר כרבע ממנה מורכב מתביעה על הוצאת לשון הרע במכתבים מוכחים לרשויות, ותלונות שווא במשטרה ובבית משפט. ידוע לי על תביעות אחרות שהוגשו על ידי גברים. ימים יגידו עם עמדת ביהמ"ש תהיה לכיוון של פסיקת תשלום פיצויים. בכל אופן הגשת תביעה מבוססת כזו מאזנת חזרה את הרושם השלילי שיצרה המעלילה בבית המשפט ב-5 דקות של שקרים. מכאן ברור כי אפשר לנצל הצלחה בחקירה כדי לנסות ולתקן נזק תדמיתי שנגרם לכם. יש דרכים אחדות לעשות זאת. בעת חקירה יתכן שיושמעו נגדכם טענות הזויות. אחד החוקרים הטיח בי על פי תלונת גרושתי כי גנבתי מחשב נייד שהיה של ביתי. מיד דרשתי שהאשמה זו תרשם במלואה בחקירתי במשטרה, ועניתי שהמחשב נרכש על ידי ואני מבטיח להביא חשבונית קניה. החוקר כבר איבד עניין ברגע שהבין כי לא נגנב דבר, אבל אני הקפדתי להביא חשבונית קניה למשטרה. מאז הפכה גם עלילה זו לנקודת זכות. בכל עת שנחקרתי הייתי נוהג לכתוב למשטרה מסמך המסכם עמדתי בשימוע. במסמך הייתי מפרט מקרים המוכיחים במסמכים כיצד בדתה המתלוננת הסדרתית תלונות שווא שהוכחו שוב ושוב כשקרים. ניצול הצלחה כזה מחייב בתי משפט להוציא לבסוף צווי הרחקה נגד המעלילה האלימה. המשטרה נאלצת לסגור תיקים או לחזור בה מכתבי אישום, ולאפשר לביהמ"ש לזכות מעלילות. כמובן שאז ניתן לגשת לשלב הגשת תביעה על נזקים, שמטרתה היא לשכנע את המתלוננת הסדרתית שזה יעלה לה ביוקר. תאמינו לי כתב תביעה כזה בהחלט משכנע.

17. כל מקום הוא חדר חקירות, והנחקר לפרקים הופך לחוקר מנצל הצלחה מקרית שנתגלגלה לו דווקא ביוזמת המעלילה. לגרושתי יש סוללת עורכות דין ועורך דין אשר "עמלים" על תביעות והליכי הוצאה לפועל נרחבים שהולידו עיקולים אשר חלקם הוגדרו על ידי שופטת כבלתי חוקיים. בשלב מסוים הגעתי להליך חקירה בפני שופט שהוא ראש ההוצאה לפועל. שם הצהרתי שיש לי רכוש רב ובית שגורשתי ממנו בעלילת זדון ואשר מהם ניתן לשלם, אך אין לי 10,000 ₪ שנדרשתי לשלם במזומן כדי למנוע מאסר של שבוע. בחקירתי הצגתי תלוש משכורת של המעלילה שהיא מנהלת בנק, על סך של כ-60,000 ₪. הוכח כי בידה כספים ורכוש השייכים לי. ביציאתי מהאולם נחפזה עורכת הדין שלה להזעיק שוטרים כדי לעצור אותי, להלן תרגיל **"כיפה אדומה".** מכאן הדרך לבילוי חצי יום כנחקר בתחנת משטרה הייתה קצרה. בסופה ביקשתי מחוקרי להביא אותי בפני

שופט. שם הצגתי 4 צ'קים של אימי הפנסיונרית שחשה לכסות את החוב מכספי הפנסיה שלה כדי למנוע ממני מעצר. התובעת המעלילה זעקה לעבר השופט כי היא; **"לא רוצה את הכסף ומעדיפה שיאסרו אותו".** השופט הסביר לה בנועם כי טרם ראה גבר שמשלם מזונות אחרי שנאסר. השופט ציין בהחלטתו כי **"התובעת סירבה להצעה".** לבסוף הסיעו השוטרים את אימי בניידת כדי שתספיק לשלם בבנק הדואר את החוב והם יחסכו מעצמם את הצורך להובילני למאסר ואח"כ לשחרר אותי. ניצול ההצלחה נעשה בכל עת שצרפתי לבקשותיי לסגירת תיק בסיווג "חוסר אשמה פלילית" את פרוטוקול אותו הדיון.